

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு

வணிகம் - I

முதற் பருவம் மற்றும் இரண்டாம் பருவம்

பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது.

Under the National Educational Policy (NEP-2020)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU- VANIGAM - I .

Tamil Poetry Selections.

I & II Semester.

B.Com/B.Com(Industry Integrated) TAMIL LANGUAGE

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு.

BENGALURU CITY UNIVERSITY.

Bengaluru-560001.

TAMIL CHEIYUL THIRATTU - VANIGAM - I.

A Prescribed Tamil Text book (Poetry Selections) for B.Com/ B.Com(Industry Integrated) Degree Courses (I & II Semester)

Chief Editor: Prof.U.Basavaraju.

Chairman, Board of Studies in Tamil & Malayalam, Bengaluru City University & Professor of Tamil, Maharani Cluster University Bengaluru-560001.

Edited by: Prof.I. Arockia Mary.

HoD of Tamil,

**St.Joseph' s college (Autonomous) Lalbagh road,
Bengaluru-560027.**

Published by:

Bengaluru City University, Bengaluru-560001.

© Bengaluru City University.

Pp.

First Print - 2022.

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்.

பேரா. உ. பசுவராசு.

Price:

விலை ரூ:

வெளியீடு:

பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக் கழகம்.

FOREWORD

I am happy to present the new edition of the Tamil text book **TAMIL CHEIYUL THIRATTU – VANIGAM -I** For the Ist and IInd semester B.Com/ B.Com(Integrated) degree courses of Bengaluru City University (BCU) published by Bengaluru City University. I hope this new textbook will be a rewarding experience for both Teachers and students. Board of studies – Tamil, BCU has taken this initiative of selecting, editing and designing this textbook. I thank the Chief Editor, Editor, members of the text book committee and the staff of Bengaluru City University for publishing this book.

Prof. Lingaraja Gandhi
Vice-Chancellor
Bengaluru City University

Preface

As per the request of the Board of Studies in Tamil, Bengaluru City University is bringing out the Tamil Text Book of Poetry “**Tamil Cheiyul Thirattu- Vanigam -I** for the Ist and IInd semester B.Com/B.Com(Industry Integrated) degree courses of Bengaluru City University (BCU)

The Tamil Students of this University will be very much benefited by this Publication.

I thank our University Vice-Chancellor Prof. Lingaraja Gandhi and Registrar of Bengaluru City University for their Consistent support for this publication.

I thank the Members of Board of Studies for their efforts in the preparation of this textbook.

Prof. U. Basavaraju

Chairman,
Board of Studies in Tamil
& Malayalam,
Bengaluru City University.

Members of the Board of Studies in Tamil

- 1. Prof. U. Basavaraju** Chief Editor
Chairman, Board of Studies in
Tamil and Malayalam,
Bengaluru City University and
HoD of Tamil,
Maharani Cluster University,
Bengaluru-560001.
- 2. Prof. I. Arockia Mary** Editor
HoD of Tamil,
St. Joseph's College (Autonomous)
Lalbagh Road, Bengaluru-560027
- 3. Mrs. Amudha. S** Member
Associate Professor of Tamil
Goodwill Christian College for Women,
Bengaluru-560005
- 4. Dr. T. Saraswathi** Member
Assistant Professor in Tamil
Govt. Arts and Science College,
Midugarapalli,
Hosur (TN) Pin-635109.

முன்னுரை.

கர்நாடக மாநிலத் தலைநகராம் பெங்களூருவில் அமைந்து கலை ,அறிவியல் , வணிகம், நிர்வாகவியல் ,கணினி மற்றும் பல்வேறு துறைக் கல்வியை வழங்கி வரும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழகத்தின் செயல்திறன் பல்வேறு வகைகளில் வளர்ந்து வருகிறது.

மாணவர்களின் நலன் கருதி அவர்களின் வளர்ச்சியை உள்வாங்கிக் காலத்திற்குத் தகுந்தவாறு இப்பாடத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அது தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு-வணிகம்-1 ஆக வெளிவந்துள்ளது இது B.Com / B.Com(Industry Integrated) பட்ட வகுப்பிற்குரிய முதல் பருவம் மற்றும் இரண்டாம் பருவ மாணாக்கர்களுக்கு உரியது.

கர்நாடகத்தில் தமிழ் பயிலும், பயில வரும் அண்டை மாநில மாணவர்கள் அனைவருக்கும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழக பாட நூல் குழுவினரால் இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் உருவாகப் பல வகைகளிலும் உதவிய பாடநூல் குழுவினருக்கும், புலவர் கார்த்தியாயினி அம்மையார் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் இந்நூலைப் பயன்படுத்திப் பயன்பெறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரா. உ. பசுவராசு

தலைவர்.

பாடநூற்குழு

பெங்களூரு நகரப்

பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு

வணிகம் - I

முதற் பருவம் மற்றும் இரண்டாம் பருவம்

பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது.

Under the National Educational Policy (NEP-2020)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU- VANIGAM- I.

Tamil Poetry Selections.

I & II Semester.

B.Com / B.Com(Industry Integrated) TAMIL LANGUAGE

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு.

BENGALURU CITY UNIVERSITY.

Bengaluru-560001.

பொருளடக்கம்.

முதற் பருவம்	இரண்டாம் பருவம்.
<p>அலகு- I. குறுந்தொகைப் பாடல்கள் 1.குறிஞ்சி 2.முல்லை. 3.மருதம் . 4.நெய்தல். 5.பாலை.</p> <p>அலகு - II. சிறுபாணாற்றுப்படை.</p> <p>அலகு- III. திருக்குறள். 1.வான் சிறப்பு . 2.கல்வி . 3.பிரிவாற்றாமை.</p> <p>அலகு-IV. இலக்கணம் - எழுத்து 1. முதல் எழுத்து 2.சார்பெழுத்து . 3.மொழி முதல் எழுத்துகள் 4.மொழி இறுதி எழுத்துகள் 5.போலி 6.சுட்டு 7.வினா எழுத்து</p>	<p>அலகு - I. கம்பராமாயணம் கங்கை காண் படலம்.</p> <p>அலகு-II. பெருங்கதை மகத காண்டம் -படைத்தலைக் கொண்டது.</p> <p>அலகு- III. தேம்பாவணி நாட்டுப் படலம்</p> <p>அலகு -IV. சொல் இலக்கணம் 1.சொல் விளக்கம் 2.பகுபதம், பகாபதம் 3.பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொல். 4.இயற்சொல் , திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் 5.தொகைச் சொற்கள்</p>

குறுந்தொகை

இது எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று.இந்நூல் அகப் பொருள் பற்றியதாக அமைந்துள்ளது . எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதலில் தொகுக்கப்பட்டது குறுந்தொகையேயாகும். இந்நூல் நான்கு முதல் எட்டு அடிகளைக் கொண்ட பாடல்களால் ஆனது. இது 401 பாடல்களால் ஆன ஒரு தொகுப்பு நூல் ஆகும்.

1. குறிஞ்சி

வேரல் வேலி வேர் கோட் பலவின்

சாரல் நாட! செவ்வியை ஆகுமதி!

யார் அஃது அறிந்திசினோரே?-சாரல்

சிறு கோட்டுப் பெரும் பழம் தூங்கியாங்கு, இவள்

உயிர் தவச் சிறிது;காமமோ பெரிதே!

இரவுக்குறி வந்து நீங்கும் தலைமகனைத் தோழி எதிர்ப்பட்டு,
வரைவு கடாயது.-கபிலர்

2 முல்லை

கருங் கால் வேம்பின் ஒண் பூ யாணர்

என்னை இன்றியும் கழிவதுகொல்லோ?

ஆற்று அயல் எழுந்த வெண் கோட்டு அதவத்து

எழு குளிறு மிதித்த ஒரு பழம் போலக்

குழைய,கொடியோர் நாவே,

காதலர் அகல, கல்லென்றவ்வே.

பருவம் கண்டு ஆற்றாளாகிய கிழத்தி உரைத்தது. - பரணர்

3 மருதம்

யாய் ஆகியளே மாஅயோளே-

மடை மாண் செப்பில் தமிழை வைகிய

பெய்யாப் பூவின் மெய் சாயினளே;

பாசடை நிவந்த கணைக் கால் நெய்தல்

இன மீன் இருங் கழி ஓதம் மல்குதொறும்

கயம் மூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானும்

தண்ணம் துறைவன் கொடுமை

நம் முன் நாணிக் கரப்பாடும்மே.

தலைமகற்குத் தோழி வாயில் நேர்ந்தது. - கயமனார்

4 நெய்தல்

பூ இடைப்படினும் யாண்டு கழிந்தன்ன

நீர் உறை மகன்றிற் புணர்ச்சி போலப்

பிரிவு அரிது ஆகிய தண்டாக் காமமொடு,

உடன் உயிர் போகுகதில்ல - கடன் அறிந்து,

இருவேம் ஆகிய உலகத்து,

ஒருவேம் ஆகிய புன்மை நாம் உயற்கே. .

காப்பு மிகுதிக்கண் ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.- சிறைக்குடி ஆந்தையார்

5 பாலை

எறும்பி அளையின் குறும் பல் சுனைய
உலைக்கல் அன்ன பாறை ஏறி,
கொடு வில் எயினர், பகழி மாய்க்கும்
கவலைத்து என்ப, அவர் தேர் சென்ற ஆறே;
அது மற்று அவலம் கொள்ளாது,
நொதுமல் கழறும், இவ் அழுங்கல் ஊரே.

"ஆற்றாள்" எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது. -
ஓதலாந்தையார்

சிறுபாணாற்றுப்படை.

பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும் சங்க இலக்கியங்கள் ஆகும். பத்துப்பாட்டு என்ற தொகுப்பில் அடங்கியுள்ள பத்து நூல்களுள் முல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, ஆகியன அகப்பொருள் பற்றியன வாகவும் பிற ஏழும் புறப்பொருள் பற்றியனவாகவும் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, மலைபடுகடம் (கூத்தராற்றுப்படை) ஆகிய ஐந்தும் ஆற்றுப்படை நூல்களாகும். ஆற்றுப்படை என்பது ஒரு மன்னனிடமோ வள்ளலிடமோ பரிசு பெற்று திரும்பும் பாணன், கூத்தன் முதலியோர் எதிரே வருகின்ற பாணனுக்கோ கூத்தனுக்கோ இரவலனுக்கோ பரிசில் கொடுத்த வள்ளலை நாடிச்செல்லுமாறு வழி கூறி அனுப்புதல் என்பதாகும்.

பாணர்களில் சிறிய யாழை வைத்திருந்தவர்கள் சிறுபாணர் எனவும் பெரிய யாழை வைத்திருந்தவர்கள் பெரும்பாணர் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். சிறுபாணாற்றுப்படை சிறிய யாழை கையில் வைத்துக்கொண்டு பாணன் ஒருவன் பாடியதைப் போன்று அமைந்ததாகும். இந்நூல் ஓய்மா நாட்டு நல்லியக் கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியது. இந்நூல் 269 அடிகள் கொண்ட ஆசிரியப்பாவால் அமைந்ததாகும்.

சிறுபாண் ஆற்றுப்படை

(ஓய்மான் நாட்டு நல்லியக்கோடனை இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் பாடியது)

அழகு மிக்க விறலியருடன் இளைப்பாறும் இரவலன்

மட மான் நோக்கின் வாள் நுதல் விறலியர்

நடை மெலிந்து அசைஇய நல் மென் சீறடி

கல்லா இளையர் மெல்லத் தைவர,

பொன் வார்ந்தன்ன புரி அடங்கு நரம்பின்

இன் குரல் சீறியாழ் இடவயின் தழீஇ

05

நைவளம் பழுநிய நயம் தெரி பாலை

கை வல் பாண்மகன் கடன் அறிந்து இயக்க,
இயங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇ,
துணி கூர் எவ்வமொடு துயர் ஆற்றுப்படுப்ப,
முனிவு இகந்திருந்த முது வாய் இரவல! 10

வஞ்சி மாநகரின் சிறப்பு

கொழு மீன் குறைய ஒதுங்கி, வள் இதழ்க்
கழுநீர் மேய்ந்த கய வாய் எருமை
பைங் கறி நிவந்த பலவின் நீழல்,
மஞ்சள் மெல் இலை மயிர்ப் புறம் தைவர,
விளையா இளங் கள் நாற, மெல்குடி பெயரா, 15

குளவிப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளும்
குட புலம் காவலர் மருமான் ஒன்னார்
வட புல இமயத்து, வாங்கு வில் பொறித்த
எழு உறழ் திணி தோள், இயல் தேர்க் குட்டுவன்
வரு புனல் வாயில் வஞ்சியும் வறிதே: அதாஅன்று, 20

தமிழ் நிலை பெற்ற மதுரையின் மாண்பு

நறவு வாய் உறைக்கும் நாகு முதிர் நுணவத்து
அறை வாய்க் குறுந் துணி அயில் உளி பொருத
கை புனை செப்பம் கடைந்த மார்பின்,
செய் பூங் கண்ணி செவிமுதல் திருத்தி,

நோன் பகட்டு உமணர் ஒழுகையொடு வந்த 25

மகாஅர் அன்ன மந்தி, மடவோர்
நகாஅர் அன்ன, நளி நீர் முத்தம்
வாள் வாய் எருந்தின் வயிற்றகத்து அடக்கி,
தோள் புறம் மறைக்கும், நல் கூர் நுசுப்பின்,
உளர் இயல் ஐம்பால் உமட்டியர் ஈன்ற 30

கிளர் பூண் புதல்வரொடு கிலுகிலி ஆடும்
தத்து நீர் வரைப்பின் கொற்கைக் கோமான்;
தென் புலம் காவலர் மருமான்; ஒன்னார்
மண் மாறு கொண்ட, மாலை வெண் குடை,
கண் ஆர் கண்ணி, கடுந் தேர்ச் செழியன்; 35
தமிழ் நிலைபெற்ற, தாங்கு அரு மரபின்
மகிழ் நனை, மறுகின் மதுரையும் வறிதே; அதாஅன்று,

உறந்தையின் சிறப்பு

நறு நீர்ப் பொய்கை அடைகரை நிவந்த
துறு நீர்க் கடம்பின் துணை ஆர் கோதை,
ஓவத்து அன்ன உண்துறை மருங்கில் 40
கோவத்து அன்ன கொங்கு சேர்பு உறைத்தலின்,
வரு முலை அன்ன வண் முகை உடைந்து,

திரு முகம் அவிழ்ந்த தெய்வத் தாமரை,
 ஆசு இல் அங்கை அரக்குத் தோய்ந்தன்ன
 சேயிதழ் பொதிந்த செம் பொன் கொட்டை, 45
 ஏம இன் துணை தழீஇ, இறகு உளர்ந்து,
 காமரு தும்பி காமரம் செப்பும்
 தண் பணை தழீஇய தளரா இருக்கைக்
 குண புலம் காவலர் மருமான் ஒன்னார்
 ஓங்கு எயில் கதவம் உருமுச் சுவல் சொறியும் 50
 தூங்கு எயில் எறிந்த தொடி விளங்கு தடக்கை,
 நாடா நல் இசை, நல் தேர்ச் செம்பியன்
 ஓடாப் பூட்கை உறந்தையும் வறிதே: அதாஅன்று,

ஏழு வள்ளல்களின் சிறப்பு

வானம் வாய்த்த வள மலைக் கவா அன்
 கான மஞ்சைக்குக் கலிங்கம் நல்கிய 55
 அருந் திறல் அணங்கின் ஆவியர் பெருமகன்,
 பெருங் கல் நாடன், பேகனும்; சுரும்பு உண
 நறு வீ உறைக்கும் நாக நெடு வழிச்
 சிறு வீ முல்லைக்குப் பெருந் தேர் நல்கிய,
 பிறங்கு வெள் அருவி வீழும் சாரல் 60
 பறம்பின் கோமான், பாரியும்; கறங்கு மணி
 வால் உளைப் புரவியொடு வையகம், மருள,
 ஈர நல் மொழி, இரவலர்க்கு ஈந்த,

அழல் திகழ்ந்து இமைக்கும் அஞ்சு வரு நெடு வேல்,
கழல் தொடித் தடக் கை, காரியும்; நிழல் திகழ் 65
நீலம், நாகம் நல்கிய, கலிங்கம்

ஆல் அமர் செல்வற்கு அமர்ந்தனன் கொடுத்த,
சாவம் தாங்கிய சாந்து புலர் திணி தோள்,
ஆர்வ நன் மொழி, ஆயும்; மால் வரைக்
கமழ் பூஞ் சாரல் கவினிய நெல்லி 70

அமிழ்து விளை தீம் கனி ஒளவைக்கு ஈந்த,
உரவுச் சினம் கனலும் ஒளி திகழ் நெடுவேல்,
அரவக் கடல் தானை, அதிகனும்; கரவாது,
நட்டோர் உவப்ப, நடைப் பரிகாரம்
முட்டாது கொடுத்த, முனை விளங்கு தடக் கை 75

துளி மழை பொழியும் வளி துஞ்சு நெடுங் கோட்டு
நளி மலை நாடன், நள்ளியும்; நளி சினை
நறும் போது கஞலிய நாகு முதிர் நாகத்துக்
குறும் பொறை, நல் நாடு கோடியர்க்கு ஈந்த,
காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைந்த 80
ஓரிக் குதிரை, ஓரியும்; என ஆங்கு,
எழு சமம் கடந்த எழு உறழ் திணி தோள்
எழுவர் பூண்ட ஈகைச் செந் நுகம்,

நல்லியக்கோடனின் தலைமைச் சிறப்பு
விரி கடல் வேலி வியலகம் விளங்க,

ஒரு தான் தாங்கிய உரனுடை நோன் தாள் 85

நறு வீ நாகமும் அகிலும் ஆரமும்

துறை ஆடு மகளிர்க்குத் தோள் புணை ஆகிய

பொரு புனல் தருஉம், போக்கு அரு மரபின்

,தொல் மா இலங்கைக் கருவொடு பெயரிய

நல் மா இலங்கை மன்னருள்ளும், 90

மறு இன்றி விளங்கிய வடு இல் வாய் வாள்,

உறு புலித் துப்பின், ஓவியர் பெருமகன்

களிற்றுத் தழும்பு இருந்த கழல் தயங்கு திருந்து அடி,

பிடிக் கணம் சிதறும் பெயல் மழைத் தடக் கை,

பல் இயக் கோடியர் புரவலன் பேர் இசை 95

வேலூர் வளமும் எயினர் விருந்தும்

பைந் நனை அவரை பவழம் கோப்பவும்,

கரு நனைக் காயாக் கண மயில் அவிழவும்,

கொழுங் கொடி முசுண்டை கொட்டம் கொள்ளவும்,

செழுங் குலைக் காந்தள் கை விரல் பூப்பவும்,

கொல்லை நெடு வழிக் கோபம் ஊரவும், 100

முல்லை சான்ற முல்லை அம் புறவின்,

விடர் கால் அருவி வியல் மலை மூழ்கிச்

சுடர் கால்மாறிய செவ்வி நோக்கி,

திறல் வேல் நுதியின் பூத்த கேணி,

விறல் வேல் வென்றி, வேலூர் எய்தின் 105

உறு வெயிற்கு உலைஇய உருப்பு அவிர் குரம்பை
எயிற்றியர் அட்ட இன் புளி வெஞ் சோறு,
தேமா மேனிச் சில் வளை ஆயமொடு
ஆமான் சூட்டின அமைவரப் பெறுகுவிர்.

ஆழார் வளமும் உழவர் விருந்தும்

நறும் பூங் கோதை தொடுத்த நாள் சினைக் 110

குறுங் கால் காஞ்சிக் கொம்பர் ஏறி,
நிலை அருங் குட்டம் நோக்கி, நெடிது இருந்து,
புலவுக் கயல் எடுத்த பொன் வாய் மணிச் சிரல்
வள் உகிர் கிழித்த வடு ஆழ் பாசடை,

முள் அரைத் தாமரை முகிழ் விரி நாள்போது 115

கொங்கு கவர் நீலச் செங் கண் சேவல்
மதி சேர் அரவின் மானத் தோன்றும்
மருதம் சான்ற மருதத் தண் பணை,
அந்தணர் அருகா, அருங் கடி வியல் நகர்,

அம் தண் கிடங்கின், அவன் ஆழார் எய்தின் 120

வலம் பட நடக்கும் வலி புணர் எருத்தின்
உரன் கெழு நோன் பகட்டு உழவர் தங்கை,
பிடிக்கை அன்ன பின்னு வீழ் சிறுபுறத்துத்
தொடிக் கை மகடூஉ, மக முறை தடுப்ப,

இருங் காழ் உலக்கை இரும்பு முகம் தேய்த்த 125

அவைப்பு மாண் அரிசி அமலை வெண் சோறு,

கவைத் தாள் அலவன் கலவையொடு பெறுகுவீர்.

நல்லியக் கோடனின் மூதூர் அண்மையது என்று அறிவித்தல்

எரி மறிந்தன்ன நாவின், இலங்கு எயிற்று,

கரு மறிக் காதின, கவை அடிப் பேய்மகள்

நிணன் உண்டு சிரித்த தோற்றம் போல,

130

பிணன் உகைத்துச் சிவந்த பேர் உகிர், பணைத் தாள்,

அண்ணல் யானை அருவி துகள் அவிப்ப,

நீறு அடங்கு தெருவின் அவன் சாறு அயர் மூதூர்

சேய்த்தும் அன்று; சிறிது நணியதுவே.

வாயிலின் சிறப்பு

பொருநர்க்கு ஆயினும், புலவர்க்கு ஆயினும்,

135

அரு மறை நாவின் அந்தணர்க்கு ஆயினும்,

கடவுள் மால் வரை கண் விடுத்தன்ன,

அடையா வாயில் அவன் அருங் கடை குறுகி

நல்லியக்கோடன் அவையில் வீற்றிருக்கும் காட்சி

அவன் குணங்களும் அவற்றை ஏத்துவோரும்

செய்ந்நன்றி அறிதலும், சிற்றினம் இன்மையும்,

இன் முகம் உடைமையும், இனியன் ஆதலும்,

140

செறிந்து விளங்கு சிறப்பின் அறிந்தோர் ஏத்த;

அஞ்சினர்க்கு அளித்தலும், வெஞ் சினம் இன்மையும்,

ஆண் அணி புகுதலும், அழிபடை தாங்கலும்,
வாள் மீக் கூற்றத்து வயவர் ஏத்த;
கருதியது முடித்தலும், காமுறப் படுதலும், 145
ஒரு வழிப் படாமையும், ஓடியது உணர்தலும்,
அரி ஏர் உண்கண் அரிவையர் ஏத்த;
அறிவு மடம் படுதலும், அறிவு நன்கு உடைமையும்,
வரிசை அறிதலும், வரையாது கொடுத்தலும்,
பரிசில் வாழ்க்கைப் பரிசிலர் ஏத்த; 150
பல் மீன் நடுவண் பால் மதி போல,
இன் நகை ஆயமொடு இருந்தோற் குறுகி

யாழ் வாசித்து, அரசனைப் புகழ்ந்து பாடுதல்
பைங் கண் ஊகம் பாம்பு பிடித்தன்ன,
அம் கோட்டுச் செறிந்த அவிழ்ந்து வீங்கு திவவின்;
மணி நிரைத்தன்ன வனப்பின்; வாய் அமைத்து, 155
வயிறு சேர்பு ஒழுகிய வகை அமை அகளத்து,
கானக் குமிழின் கனி நிறம் கடுப்ப,
புகழ் வினைப் பொலிந்த பச்சையொடு; தேம் பெய்து,
அமிழ்து பொதிந்து இலிற்றும், அடங்கு புரி நரம்பின்;
பாடு துறை முற்றிய பயன் தெரி கேள்விக் 160
கூடு கொள் இன் இயம் குரல் குரல் ஆக,
நூல் நெறி மரபின், பண்ணி, 'ஆனாது,
முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை' எனவும்,

'இளையோர்க்கு மலர்ந்த மார்பினை' எனவும்

'ஏரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை' எனவும்

165

'தேரோர்க்கு அழன்ற வேலினை' எனவும்

நீ சில மொழியா அளவை

பாணர் முதலியோர்க்கு அவன்

உண்டி முதலியன கொடுத்தல்

மாசு இல்,

காம்பு சொலித்தன்ன அறுவை உடீஇ,

பாம்பு வெகுண்டன்ன தேறல் நல்கி,

கா எரியூட்டிய கவர் கணைத் தூணிப்

170

பூ விரி கச்சைப் புகழோன் தன்முன்,

பனிவரை மார்பன், பயந்த நுண் பொருள்

பனுவலின் வழாஅப் பல் வேறு அடிசில்,

வாள் நிற விசும்பின் கோள்மீன் சூழ்ந்த

இளங் கதிர் ஞாயிறு எள்ளும் தோற்றத்து

175

விளங்கு பொற்கலத்தில் விரும்புவன பேணி,

ஆனா விருப்பின், தான் நின்று ஊட்டி,

நல்லியக்கோடன் அளிக்கும் பரிசில்

திறல் சால் வென்றியொடு தெவ்வுப் புலம் அகற்றி,

விறல் வேல் மன்னர் மன் எயில் முருக்கி,

நயவர், பாணர், புன்கண் தீர்த்தபின்,

180

வயவர் தந்த வான் கேழ் நிதியமொடு;
பருவ வானத்துப் பாற்கதிர் பரப்பி
உருவ வான் மதி ஊர்கொண்டாங்கு,
கூர் உளி பொருத வடு ஆழ் நோன் குறட்டு
ஆரம் சூழ்ந்த அயில் வாய் நேமியொடு, 185
சிதர் நனை முருக்கின் சேண் ஓங்கு நெடுஞ் சினைத்
ததர் பிணி அவிழ்ந்த தோற்றம் போல,
உள் அரக்கு எறிந்த உருக்குறு போர்வை,
கருந் தொழில் வினைஞர் கைவினை முற்றி,
ஊர்ந்து பெயர் பெற்ற எழில் நடைப் பாகரொடு ; 190
மா செலவு ஒழிக்கும் மதனுடை நோன் தாள்
வாள் முகப் பாண்டில் வலவனொடு; தரீஇ,
அன்றே விடுக்கும், அவன் பரிசில் 194

திருக்குறள்

தமிழில் உள்ள நூல்களிலேயே மிகவும் சிறப்பு பெற்று, உலகின் பல பகுதிகளில் உள்ளோராலும் போற்றப்பட்டு வரும் நூல் திருக்குறள் ஆகும். இது அடிப்படையில் ஒரு வாழ்வியல் நூல். மனித வாழ்வின் முக்கிய அம்சங்களாகிய அறம், பொருள், இன்பம் ஆகியவற்றைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துரைக்கும் நூல். இந்நூல் அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என்ற மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டு, 133 அதிகாரிகளாகி, அதிகாரத்திற்குப் பத்துக் குறட்பாக்களாக 1330 குறள் வெண்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது.

இந்நூலை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர். இவர் உலக மக்களால் தெய்வப் புலவர், பொய்யாமொழிப் புலவர், செந்நாப் போதர் போன்ற பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறார். இவரது இயற்பெயர், வாழ்ந்த இடம் முதலியவை உறுதியாகத் தெரியவில்லை எனினும், அவை கி.மு. முதல் நூற்றாண்டில் சென்னையில் உள்ள மயிலாப்பூரில் வாழ்ந்து வந்தார் என்று கூறப்படுகிறது.

இவர் இயற்றிய திருக்குறள் உலகப் பொதுமறை, முப்பால், ஈரடி நூல், உத்தர வேதம், தெய்வ நூல், பொதுமறை, பொய்யா மொழி வாயுறை வாழ்த்து, தமிழ் மறை, திருவள்ளுவம் போன்ற பல சிறப்புப் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது.

வான் சிறப்பு

1. வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலான்,
தான் அமிழ்தம் என்று உணரல் பாற்று.
2. துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பு ஆக்கித், துப்பார்க்குத்
துப்பு ஆயதூஉம் மழை.
3. விண்இன்று பொய்ப்பின், விரிநீர் வியன் உலகத்து-
உள்நின்று உடற்றும் பசி.
4. ஏரின் உழாஅர் உழவர், புயல்என்னும்
வாரி வளம் குன்றிக்கால்.

- 5.கெடுப்பதூஉம், கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்று ஆங்கே
எடுப்பதூஉம், எல்லாம் மழை.
6. விசும்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற்று ஆங்கே
பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது.
7. நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும், தடிந்துஎழிலி
தான் நல்காது ஆகிவிடின்.
8. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது-வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு.
9. தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா, வியன்உலகம்
வானம் வழங்காது எனின்.
10. நீர்இன்று அமையாது உலகுஎனின், யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு.

கல்வி

- 1 கற்க கசடஅறக் கற்பவை; கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.
- 2.எண்என்ப, ஏனை எழுத்துஎன்ப இவ்இரண்டும்
கண்என்ப வாழும் உயிர்க்கு.
- 3.கண்உடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்துஇரண்டு
புண்உடையர், கல்லா தவர்.
4. உவப்பத் தலைக்கூடி, உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்.

5. உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்;
கடையரே, கல்லா தவர்.
6. தொட்டனைத்து ஊறும், மணற்கேணி;-மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு.
7. யாதானும் நாடாமால்; ஊராமால்; என்ஒருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு?
8. ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து.
9. தாம்இன் புறுவது உலகுஇன் புறக்கண்டு,
காமுறுவர், கற்று அறிந்தார்.
10. கேடுஇல் விழுச்செல்வம் கல்வி; ஒருவற்கு
மாடுஅல்ல, மற்றை யவை.

பிரிவு ஆற்றாமை

1. செல்லாமை உண்டேல், எனக்குஉரை; மற்றுநின்
வல்வரவு, வாழ்வார்க்கு உரை.
2. இன்கண் உடைத்துஅவர் பார்வல்; பிரிவுஅஞ்சும்
புன்கண் உடைத்தால், புணர்வு.
3. அரிதுஅரோ, தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவுஓர் இடத்துஉண்மை யான்.
4. அளித்துஅஞ்சல் என்றவர் நீப்பின், தெளித்தசொல்
தேறியார்க்கு உண்டோ, தவறு?.

- 5.ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவுஓம்பல் மற்றுஅவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு.
- 6.பிரிவுஉரைக்கும் வன்கண்ணர் ஆயின், அரிதுஅவர்
நல்குவர் என்னும் நசை.
- 7.துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை
இறைஇறவா நின்ற வளை.
- 8.இன்னாது, இன்னஇல்ஊர் வாழ்தல்; அதனினும்
இன்னாது, இனியார்ப் பிரிவு.
- 9.தொடின்குடி அல்லது காமநோய் போல,
விடின்குடல் ஆற்றுமோ தீ.
- 10.அரிதுஆற்றி, அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவுஆற்றிப்
பின்இருந்து, வாழ்வார் பலர்.

இலக்கணம்

எழுத்து

எழுத்து:

நாம் பேசுவதை வரி வடிவில் எழுதுவது எழுத்து எனப்படும். அது முதல் எழுத்து, சார்பெழுத்து என இருவகைப்படும்.

முதல் எழுத்துகள்:

பிற எழுத்துகள் தோன்ற அடிப்படையாக உள்ள எழுத்துகள் முதல் எழுத்துகள் எனப்படும். அவ்வகையில் உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டும் மெய்யெழுத்துகள் பதினெட்டும் ஆகிய முப்பது எழுத்துகளும் முதல் எழுத்துகள் எனப்படும்.

உயிர் எழுத்துகள்:

வேற்று ஒலிகளின் துணையின்றித் தானே இயங்கும் எழுத்துகள் உயிர்எழுத்துகள் ஆகும். நமது உடலில் உள்ள உயிர் தானே இயங்கி உடலையும் இயக்குவது போல் உயிர் எழுத்துகள் மெய்யெழுத்துகளோடு சேர்ந்து அவற்றையும் இயக்குவதால் உயிர் எழுத்துகள் எனப்படுகிறது.

அவையாவன:

அ,ஆ,இ,ஈ,உ,ஊ,எ,ஏ,ஐ,ஓ,ஔ,ஔ - இப்பன்னிரண்டு எழுத்துகளும் உயிர் எழுத்துகள் ஆகும். இவ்வுயிர் எழுத்துகள் குறில், நெடில் என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

குறில்:

அ,இ,உ,எ,ஓ - இவை ஐந்தும் குறுகிய அளவில் ஒரு மாத்திரை அளவு உச்சரிக்கப்படுவதால் குற்றெழுத்துகள் எனப்படுகிறது.

நெடில்:

ஆ,ஈ,ஊ,ஏ,ஔ,ஔ - இவை ஏழும் இரண்டு மாத்திரை அளவு நீண்டு ஒலிப்பதால் நெட்டெழுத்துகள் எனப்படுகிறது.

மெய்யெழுத்துகள்:

தானே தனித்து இயங்காது உயிர் எழுத்துகளின் துணையோடு
இயங்கும் எழுத்துகள் மெய்யெழுத்துகள்

எனப்படும்.

அவையாவன:

க்,ங்,ச்,ஞ்,ட்,ண்,த்,ந்,ப்,ம்,ய்,ர்,ல்,வ்,ழ்,ள்,ற்,ன் - இவை பதினெட்டும்
மெய் எழுத்துகள் ஆகும்.

மெய் எழுத்துகளின் வகைகள்:

ஒலிக்கும் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மெய்
எழுத்துகள் மூன்று வகைப்படும்.

அவையாவன:

வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் - என மெய்யெழுத்துகள்
மூன்று வகைப்படும். மெய் எழுத்துகள் பதினெட்டும் அரை மாத்திரை அளவு
ஒலிக்கும்.

வல்லினம்:

க்,ச்,ட்,த்,ப்,ற் -ஆகிய ஆறு எழுத்துகளும் வலிமையான
ஒசையுடன் ஒலிக்கப்படுகின்றன..எனவே இவ்வெழுத்துகளை வல்லினம்
என்பர்.

மெல்லினம்:

ங்,ஞ்,ண்,ந்,ம்,ன் - ஆகிய ஆறு எழுத்துகளும் மென்மையான
ஒசையுடன் ஒலிக்கப்படுகின்றன. எனவே இவ்வெழுத்துகளை மெல்லினம்
என்பர். இவற்றை உச்சரிக்கும் போது மூக்கின் வழியாகக் காற்று
வெளிப்படுவதால் மூக்கொலிகள் என்றும் கூறுவர்.

இடையினம்:

ய் ,ர்,ல்,வ்,ழ்,ள் - ஆகிய ஆறு எழுத்துகளும் வன்மையாகவும்
அல்லாமல் மென்மையாகவும் அல்லாமல் இடைப்பட்ட ஒசையுடன்
ஒலிக்கப்படுகின்றன. எனவே இவ்வெழுத்துகளை இடையினம் என்பர்.

சார்பெழுத்துகள்:

முதல் எழுத்துகளான உயிர் எழுத்துகளையும் மெய் எழுத்துகளையும் சார்ந்து பிறக்கும் எழுத்துகள் சார்பெழுத்துகள் எனப்படும்.

வகைகள்:

சார்பெழுத்துகள் பத்து வகைப்படும்.

அவையாவன:

- 1.உயிர்மெய் எழுத்து
- 2.ஆய்த எழுத்து
- 3.உயிரளபெடை
- 4.ஒற்றளபெடை
- 5.குற்றியலுகரம்
- 6.குற்றியலிகரம்
- 7.ஐகாரக் குறுக்கம்
- 8.ஔகாரக் குறுக்கம்
- 9.மகரக் குறுக்கம்
- 10.ஆய்தக் குறுக்கம்

உயிர்மெய் எழுத்து:

உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டும் மெய் எழுத்துகள் பதினெட்டுடனும் சேர்ந்து பிறக்கும் 216 எழுத்துகளும் உயிர்மெய் எழுத்துகள் ஆகும். அவ்வாறு சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய் எழுத்துகள் உயிர் எழுத்துகளின் ஒலி (மாத்திரை) அளவையே பெறும்.

(எ-டு) க்+அ=க (ஒரு மாத்திரை)

க்+ஆ=கா (இரண்டு மாத்திரை)

ஆய்தம்:

மூன்று புள்ளிகளைக் கொண்ட ஒரு வரி வடிவம் ஆய்த எழுத்தாகும். இதற்குத் தனிநிலை, புள்ளி எழுத்து, அடுப்பெழுத்து என்ற பெயர்களும் உண்டு. இவ்வெழுத்து எப்பொழுதும் சொல்லின் இடையிலேயே வரும்.

(எ-டு) அஃது, எஃகு.

அளபெடை:

சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும் எழுத்துகள் சில நேரங்களில் தமக்குரிய மாத்திரை அளவில் இருந்து நீண்டு ஒலிக்கும். அவ்வாறு ஒலிப்பதற்கு அளபெடை என்று பெயர்.

வகைகள்:

உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என அளபெடை இருவகைப்படும்.

உயிரளபெடை:

1. செய்யுளிசை அளபெடை
2. இன்னிசை அளபெடை
3. சொல்லிசை அளபெடை

என உயிரளபெடை மூவகைப்படும்.

செய்யுளிசை அளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையும் போது அவ்வோசையை நிறைவு செய்ய சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும் நெட்டெழுத்துகள், தமக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவில் இருந்து நீண்டு ஒலிக்கும். நெட்டெழுத்துகள் அளபெடுத்து வருவதைக் குறிக்க அதன் குறில் நெட்டெழுத்தை அடுத்து எழுதப்படும். இதனை இசைநிறை அளபெடை என்றும் கூறுவர்.

(எ-டு) ஆஅதும் என்னுமவர்

தெய்வம் தொழாஅள்

நல்ல படாஅ

இன்னிசை அளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையாத போதும், இனிய ஓசையைத் தரும் பொருட்டு ஒரு குறில் நெடிலாக அளபெடுத்து வருவது இன்னிசை அளபெடை எனப்படும்.

(எ-டு) கெடுப்பதூஉம்

துன்புறூஉம்

சொல்லிசை அளபெடை:

செய்யுளில் வரும் ஒரு சொல்லின் பொருளை மாற்ற நெட்டெழுத்து அளபெடுத்து வருவது சொல்லிசை அளபெடை எனப்படும்.

(எ-டு) உரனசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்

இக் குறளில் வரும் நசை என்ற சொல் விருப்பம் என்ற பெயர்ச் சொல்லைக் குறிக்கிறது. ஆனால் நசைஇ என்று அளபெடுத்து வரும் போது விரும்பி என்று வினைச்சொல்லாக மாறுகிறது. இவ்வாறு ஒரு சொல்லின் பொருளை மாற்ற அளபெடுத்து வருவது சொல்லிசை அளபெடை எனப்படும்.

ஒற்றளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையும் போது சொல்லின் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும் ங்,ஞ்,ண்,ந்,ம்,ன்,வ்,ய்,ல்,ள் பத்து ஒற்றெழுத்துகளும் ஆய்த எழுத்தும் அவ்வோசையை நிறைக்க அளபெடுத்து வரும். அவை அளபெடுத்து வருவதைக் குறிக்க அவ்வொற்றெழுத்துகளே மீண்டும் எழுதப்படும். இவ்வாறு ஒற்றெழுத்துகள் அளபெடுத்து வருவது ஒற்றளபெடை எனப்படும்.

எ-டு: இலங்ங்கு வெண்பிறை - இடையில்

மடங்ங் கலந்த

- இறுதியில்

எ:::கிலங்கிய

- இடையில்

குற்றியலுகரம்:

க்,ச்,ட்,த்,ப்,ற் - எனும் ஆறு வல்லின மெய்களுடனும் சேர்ந்து வரும் 'உ' கரம் அதாவது கு,சு,டு,து,பு,று - சொல்லின் இறுதியில்

வரும் போது தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து அரை மாத்திரை அளவில் ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் 'உ'கரம் குற்றியலுகரம் எனப்படுகிறது.

குற்றியலுகரச் சொல்லின் இறுதி எழுத்தின் அடுத்த எழுத்தை நோக்க இக்குற்றியலுகரம் ஆறு வகைப்படும்.

அவையாவன:

- 1.வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - பாக்கு, பட்டு
- 2.மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - சங்கு , ஆண்டு
3. இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - மார்பு , சால்பு
- 4.உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - வரகு, படகு
- 5.நெடில்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - நாடு, காசு
- 6.ஆய்தத்தொடர் குற்றியலுகரம் - அஃது, எஃகு

குற்றியலிகரம்:

நிலைமொழியின் இறுதியில் குற்றியலுகரம் அதாவது கு.சு.டு.து.பு.று - வந்து வருமொழியின் முதலில் 'ய' வந்தால், நிலைமொழியும் வருமொழியும் இணையும் போது 'உ' என்ற எழுத்து 'இ' என்ற எழுத்தாக மாறும். இவ்வாறு திரிந்த 'இ' தனக்குரிய மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து ஒலிப்பதே குற்றியலிகரம் எனப்படுகிறது.

(எ-டு) நாடு+யாது = நாடியாது

சால்பு+ யாது=சால்பியாது

ஐகாரக் குறுக்கம்:

சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் அமைந்த 'ஐ' என்ற எழுத்து தனக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து ஒரு மாத்திரையாக உச்சரிக்கப்படும்.இவ்வாறு 'ஐ' குறைந்து ஒலிப்பது ஐகாரக்குறுக்கம் எனப்படும்.

(எ-டு) ஐவர் ,கலைஞர் , குவளை

ஒளகாரக் குறுக்கம்:

சொல்லின் முதலில் வரும் 'ஒள' என்ற எழுத்து தனக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து ஒரு மாத்திரையாக ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் 'ஒள', ஒளகாரக் குறுக்கம் எனப்படுகின்றது.

(எ-டு) ஒளவை, கௌதாரி

மகரக் குறுக்கம்:

ஒரு சொல்லில் 'ண்', அல்லது 'ன்'- என்ற மெய் எழுத்து வந்து அதனை அடுத்து 'ம்' வந்தால் அது தனக்குரிய அரை மாத்திரையில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும்.

(எ-டு) மருண்ம் (மருளும்)

போன்ம் (போலும்)

மேலும் நிலைமொழியின் இறுதியில் 'ம்' அமைந்து வருமொழியின் முதலில் 'வ' இருந்தாலும் 'ம்' தனக்குரிய அரை மாத்திரையில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் 'ம்' மகரக் குறுக்கம் எனப்படுகிறது.

(எ-டு) வரும் வளவன்

தரும் வடிவேல்

ஆய்தக் குறுக்கம்:

தனிக்குறிலை அடுத்து ல்,ள் ஆகிய மெய்யெழுத்துகள் அமைந்து வருமொழியின் முதலில் 'த' வந்தால் அச் சொற்கள் இணையும் போது ஆய்தம் பிறக்கும். இவ்வாய்தம் தனக்குரிய அரை மாத்திரையில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் ஆய்தம் ஆய்தக் குறுக்கம் எனப்படுகிறது.

(எ-டு) கல் + தீது = க்ஃறீது

பல் + துளி = ப்ஃறுளி

முள் + தீது = முஃஃது

மொழி முதல் எழுத்துகள்:

சொற்களின் முதலில் வரும் எழுத்துகள் மொழி முதல் எழுத்துகள் எனப்படும். அவை பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளும் க,ச,த,ந,ப,ம,வ,ய,ள,ங என்னும் பத்து உயிர்மெய் எழுத்துகளும் ஆகும்.

(எ-டு) அடை, ஆடை, இடை, ஈட்டி, உடை, ஊடகம்,

எடை, ஏடு, ஐயம், ஒற்றுமை, ஓடம், ஒளவை.

கனி, சக்தி, தண்ணீர், நட்பு, படை, மக்கள்,

வளம், யவனர், ஞாலம், (அங்)ஙனம் .

மொழி இறுதி எழுத்துகள்:

சொற்களின் இறுதியில் வரும் எழுத்துகள் மொழி இறுதி எழுத்துகள் எனப்படும். அவை தனித்தும் மெய்யுடன் கூடியும் வரும் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளும், ஞ், ண், ந், ம், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள் - என்னும் பதினொரு மெய் எழுத்துகளும் , குற்றியலுகரமும் ஆகும்.

(எ-டு) பல - அ

நிலா - ஆ

நன்றி - இ

தீ - ஈ

மருந்து - உ

பூ - ஊ

சேஎ (உயர்வு) - எ

எங்கே - ஏ

வெறுங்கை - ஐ

நொ (நோய்) - ஒ

கோ - ஓ

கௌ (பற்றுதல்) - ஓள

உரிஞ் (உரிஞ்சு) - ஞ்

மண் - ண்

வெரிந்(முதுகு) - ன்

மரம் - ம்

பொன் - ன்

பாய் - ய்

வேர் - ர்

வேல் - ல்

தெவ் (பகை) - வ்

யாழ் - ழ்

தேள் - ள்

அஃது - து (உ)

போலி:

ஒரு சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் அமைந்த ஒரு எழுத்திற்குப் பதிலாக வேறொரு எழுத்து வந்து பொருள் மாறாமல் இருந்தால் அதைப் போலி என்பர். அது முதற்போலி, இடைப்போலி, கடைப் போலி என மூவகைப்படும்.

(எ-டு) **முதற் போலி:**

மஞ்சு - மைஞ்சு

மயன் - மையன்

இடைப் போலி:

அமச்சு - அமைச்சு

அரசு - அரைசு

கடைப் போலி:

பந்தல் - பந்தர்

அறம் - அறன்

சுட்டெழுத்துகள்:

ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட வரும் எழுத்திற்குச்

சுட்டெழுத்து என்று பெயர். அ,இ,உ - என்ற எழுத்துகள் சொல்லின் முதலில் நின்று ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டும்.

இது அகச்சுட்டு, புறச் சுட்டு என இருவகைப்படும்.

(எ-டு) **அகச்சுட்டு:**

அது , இது , உது

அவன், இவன், உவன்

புறச் சுட்டு:

அப்பக்கம்

இப்பக்கம்

உப்பக்கம்

வினா எழுத்துகள்:

வினாப் பொருளைச் சுட்ட வரும் எழுத்துகள் வினா எழுத்துகள் எனப்படும். இவை சொல்லின் முதலிலும் இறுதியிலும் வரும்.

சொல்லின் முதலில் வருவன:

எ,யா - எது?, யார்?

சொல்லின் இறுதியில் வருவன:

ஆ, ஓ - வந்தானா? , வந்தானோ?

சொல்லின் முதலிலும் இறுதியிலும் வருவன:

ஏ - ஏன்? , எங்கே?

வினா எழுத்துகளின் வகைகள்:

அகவினா ,புறவினா என இருவகைப்படும்.

அகவினா:

ஏன் , எங்கு , எப்படி

புறவினா:

எப்போது? ,வந்தானா? , அவனா? , எவ்வூர்?.

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு

பாடத்திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய டி.எம்.சி .ரகுநாதன் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட மருதுபாண்டியன் என்னும் நாடக நூலையும் நல்ல முறையில் படித்து தேர்வு எழுத வேண்டும்.

இரண்டாம் பருவம்

கம்பராமாயணம் - அயோத்தியா காண்டம்

கங்கை காண் படலம்

கவிச்சக்கரவர்த்தி, கல்வியில் பெரியர் கம்பர், கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும், என்றெல்லாம் பல்லாற்றானும் போற்றப்படும் சிறப்பு மிக்க கம்பரால் இயற்றப்பட்ட கம்பராமாயணம் தமிழில் உள்ள ஓர் ஒப்பற்ற காப்பியமாகும். வால்மீகியின் இராமாயணத்தை அடியொற்றி இக்காப்பியத்தை எழுதியிருந்தாலும் இது வடமொழி இராமாயணத்தை விடப் பலவகையில் சிறப்புடையது. 'இராமாவதாரம்' எனக் கம்பர் தமது நூலுக்குப் பெயர் வைத்தாலும், கம்பருக்குப் பெருமை சேர்க்க வேண்டி அவரது பெயரையும் இணைத்து கம்பராமாயணம் என்றே வழங்கி வருகின்றனர். இந்நூல் பால காண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரண்ய காண்டம், கிஷ்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், யுத்த காண்டம், ஆகிய ஆறு காண்டங்களையும் 123 படலங்களையும் 10,500 விருத்தப் பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது.

நமது பாடப்பகுதியாகிய கங்கை காண் படலம் கம்பராமாயணத்தில் அயோத்தியா காண்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது.

பரதன் சேனையுடன் கங்கை கரையை அடைதல்:

1 பூவிரி பொலன்கழல் பொருவில் தானையான்

காவிரி நாடன்ன கழனி நாடுஓர்இ

தாவர சங்கமம் என்னும் தன்மைய

யாவையும் இரங்கிய. கங்கை எய்தினான்.

சேனையின் சிறப்பு:

2 கான்தலை நண்ணிய காளையின் பின்படர்

தோன்றலை அவ்வழித் தொடர்ந்து சென்றன

ஆன்றவர் உணர்த்திய அக்கு ரோணிகள்.:

மூன்றுபத்து ஆயிரத்து இரட்டி முற்றுமே.

3 அப்படை கங்கையை அடைந்த ஆயிடை
துப்புடைக் கடலின் நீர்சுமந்த மேகத்தை
ஒப்புடை அண்ணலோடு உடற்றவே கொலாம்
இப்படை எடுத்தது என்றெடுத்த சீற்றத்தான்.

குகனின் அறிமுகம்:

4 குகனெனப் பெயரிய கூற்றின் ஆற்றலான்
தொகைமுரண் சேனையைத் துகளின் நோக்குவான்
நகைமிக கண்கள் தீநாற நாசியில்
புகையுற குனிப்புறும் புருவப் போர்விலான்.

5 கட்டிய கரிகையன் கடித்த வாயினன்
வெட்டிய மொழியினன் விழிக்கும் தீயினன்
கொட்டிய துடியினன் குறிக்கும் கொம்பினன்
கிட்டியது அமரெனக் கிளரும் தோளினன்.

6 எலியெலாம் இப்படை அரவம் யானென
ஒலியுலாம் சேனையை உவந்து கூவினான்
வலியுலாம் உலகினில் வாழும் வள்ளுகிர்ப்
புலியெலாம் ஒரு வழிப் புகுந்த போலவே.

7 மருங்கடை தென்கரை வந்து தோன்றினான்
ஒருங்கடை நெடும்படை ஒல்லென் ஆர்ப்பினோடு

அருங்கடை யுகம்தனில் அசனி மாமழை
கருங்கடல் கிளரந்தெனக் கலந்து சூழவே.

குகனின் கட்டளை:

8 தோன்றிய புளிஞரை நோக்கி சூழ்ச்சியின்
ஊன்றிய சேனையை உம்பர் ஏற்றுதற்கு
ஏன்றென் என்னுயிர்த் துணைவற்கு ஈகுவான்
ஆன்ற பேரரசநீர் அமைதிராம் என்றான்.

9 துடியெறி நெறிகளும் துறையும் கற்றுற
ஒடியெறி அம்பிகள் யாதும் ஓட்டலிர்
கடியெறி கங்கையின் கரைவந் தோர்களைப்
பிட்யெறி படவெனா பெயர்த்தும் கூறுவான்.

குகனின் வீரவுரை:

10 அஞ்சன வண்ணன் என்னாருயிர் நாயகன் ஆளாமே
வஞ்சனையால் அரசெய்திய மன்னரும் வந்தாரே
செஞ்சரம் என்பன தீயுமிழ்கின்றன செல்லாவோ
உஞ்சிவர்போய்விடிநாய்க்குகன்என்றெனைஓதாரோ?

11 ஆழ நெடுந்திரை ஆறு கடந்திவர் போவாரோ
வேழ நெடும்படை கண்டு விலங்கிடும் வில்லாளோ
தோழமை என்றவர் சொல்லிய சொல்லொரு சொல்லன்றோ

ஏழைமை வேடன் இறந்திலன் என்றெனை ஏசாரோ?

12 முன்னவன் என்று நினைந்திலன் மொய்புலி அன்னான்ஓர்
பின்னவன் நின்றனன் என்றிலன் அன்னவை பேசானேல்
என்னிவன் என்னை இகழ்ந்தது இவ்வெல்லை கடந்தன்றோ
மன்னவர் நெஞ்சினில் வேடர் விடும்சரம் வாயாவோ?

13 அருந்தவம் என்துணை யாளயிவன் புவியாள்வானோ
மருந்தெனின் அன்று உயிர் வண்புகழ் கொண்டுபின் மாயேனோ
பொருந்திய கேண்மை உகந்தவர் தம்மொடு போகாதே
இருந்தது நன்று கழிக்குவென் என்கடன் இன்றோடே

14 ஆடு கொடிப்படை சாடி அறத்தவரே ஆள
வேடு கொடுத்தது பாரெனும் இப்புகழ்மேவீரோ
நாடு கொடுத்த என்நாயகனுக்கு இவர்நாம் ஆளும்
காடு கொடுக்கின்றன ஆகி எடுத்தது காணீரோ?

15 என்பன சொல்லி இரும்புஅன மேனியர் ஏனோர்முன்
வன்பணை வில்லினன் மல்லுயர் தோளினன் வாள்வீரற்கு
அன்பனும் நின்றனன் நின்றது கண்டரியே றன்ன
முன்பனில் வந்து மொழிந்தனன் மூரியதேர் வல்லான்.

சுமந்திரன் குகனைப் பற்றி பரதனுக்குத் தெரிவித்தல்:

16 கங்கை யிருகரை யுடையான் கணக்கிறந்த நாவாயான்

உங்கள் குலத்தனி நாதற்குயிர்த் துணைவன் உயர்தோளான்

வெங்கரியின் ஏறனை யான்வில் பிடித்த வேலையினான்

கொங்கலரும் நறுந்தண் தார்க்குகன் என்னும் குறியுடையான்.

17 கல்காணும் திண்மையான் கரைக்காணாக் காதலான்

அற்குஆணி கண்டனைய அழகமைந்த மேனியான்

மல்காணும் திருநெடும் தோள்மழை காணும்மணி நிறத்தாய்

நிற்காணும் உள்ளத்தான் நெறியெதிர் நின்றனன் என்றான்.

18 தன்முன்னே அவன்தன்மை தந்தைதுணை முந்துரைத்த

சொல்முன்னே உவக்கின்ற துரிசிலாத் திருமனத்தான்

மன்முன்னே தழீஇக் கொண்ட மனக்கினிய துணைவனேல்

என்முன்னே

அவற்காண்பென் யானே சென்றென எழுந்தான்

பரதன் நிலை கண்டு குகன் வியத்தல்:

19 என்றெழுந்த தம்பியொடும் எழுகின்ற காதலொடும்

குன்றெழுந்து சென்றதெனக் குளிர்கங்கை ங்கரைகுறுகி

நின்றவனன நோக்கினான் திருமேனி நிலையுணர்ந்தான்.
துன்றுகரு நறுங்குஞ்சி எயினரர்கோன் துண்ணென்றான்.

20 நம்பியுமென் நாயகனை ஒக்கினன்றான அயல்நின்றான்
தம்பியையும் ஒக்கின்றான் தவவேடம் தலைநின்றான்
துன்பமொரு முடிவில்லை திசைநோக்கித் தொழுகின்றான்
எம்பெருமான் பின்பிறந்தார் இழைப்பரோ பிழைப்பென்றான்.

21 உண்டுஇடுக்கண் ஒன்றுடையன் உலையாத அன்புடையான்
கொண்ட தவவேடமே கொண்டிருந்தான் குறிப்பெல்லாம்
கண்டுணர்ந்து பெயர்கின்றேன் காமின்கள நெறியென்னா
தண்துறைஓர் நாவாயில் ஒருதனியே தான்வந்தான்.

ஒருவரை ஒருவர் தழுவுதல்

22 வந்தெதிரே தொழுதானை வணங்கினான் மலரிருந்த
அந்தணனும் தனைவணங்கும் அவனுமவன் அடிவீழ்ந்தான்
தந்தையினும் களிகூரத் தகவினான் தகவுடையோர்
சிந்தையினும் சென்னியினும் வீற்றிருக்கும் சீர்த்தியான்.

23 தழுவின புளிகூர் வேந்தன் தாமரைச்செங்கணானை
எழுதியும் உயர்ந்த தோளாய் எய்தியதென்னை என்ன
முழுதுலகு அளித்த தந்தை முந்தையோர்முறையினின்று
வழுவினன் அதனைநீக்க மன்னனைக கொணர்வான் என்றான்.

பரதன் இலக்குவனின் நிலையறிதல்:

24 கேட்டனன் கிராதர் வேந்தன் கிளர்ந்தெழும் உயிர்ப்பனாகி
மீட்டு மண்ணதனில் வீழ்ந்தான் விம்மினான் உவகைவீங்க
தீட்டரு மேனி மைந்தன் சேவடிக் கமலப் பூவில்
பூட்டிய கையன் பொய்யில் உள்ளத்தான் புகலலுற்றான்.

25 தாயுரை கொண்டு தாதை உதவிய தரணிதன்னை
தீவினையென்ன நீத்து சிந்தனை முகத்தில் தேக்கி
நோயினை என்றபோழ்து புகழினோய் தன்மைகண்டால்
ஆயிரம் இராமர் நின்கேழ்வர் ஆவரோ தெரியினம்மா!

26 என்புகழ் கின்றது ஏழை எயினனேன் இரவி என்பான்
தன்புகழ்க் கற்றை மற்றை ஒளிகளைத் தவிர்க்குமாபோல்
மன்புகழ் பெருமை நுங்கள் மரபினோர் புகழ்களெல்லாம்
உன்புகழ் ஆக்கிக் கொண்டாய் உயர்குணத்து உரவுத்தோளாய்!

இராமன் தங்கிய இடத்தைப் பரதனுக்குக் காட்டுதல்:

27 அவ்வழி அவனை நோக்கி அருள்தரு வாரியன்ன
செவ்வழி உள்ளத்து அண்ணல் தென்திசைச் செங்கை கூப்பி
எவ்வழி உறைந்தான் நம்முன் என்றலும் எயினர் வேந்தன்
இவ்வழி வீரியானே காட்டுவல் எழுக என்றான்.

28 காரெனக் கடிது சென்றான் கல்லிடைப் படுத்த புல்லின்
வார் சிலைத் தடக்கை வள்ளல் வைகிய பள்ளிகண்டான்

பார்மிசைப் பதைத்து வீழ்ந்தான் பருவரற் பரவை புக்க
வார்மணிப் புனலால் மண்ணை மண்ணுநீர்ஆட்டும் கண்ணான்.

பரதனைக் குகன் புகழ்ந்து கூறுதல்:

29 தூண்தர நிவந்த தோளான் பின்னரும் சொல்லு வான்அந்
நீண்டவன் துயின்ற சூழல் இதுஎனின் நிமிர்ந்த நேயம்
பூண்டவன் தொடர்ந்து பின்னே போந்தவன் பொழுதுநீத்தது
யாண்டென இனிது கேட்டான் எயினர்கோன் இதனைச் சொன்னான்.

30 அல்லை ஆண்டமைந்த மேனி அழகனும் அவளும் துஞ்ச
வில்லை ஊன்றிய கையோடும் வெய்த உயிர்ப்போடும் வீரன்
கல்லை ஆண்டு உயர்ந்த தோளாய் கண்கள்நீர்சொரிய கங்குல்
எல்லை காண்பளவும் நின்றான் இமைப்பிலநயனம் என்றான்.

31 என்பதைக் கேட்ட மைந்தன் இராமனுக்கு இளையாரென்று
முன்பொத்த தோற்றத் தேமில்யான் என்றும் முடிவில்லாத
துன்பத்து ஏதுவானேன் அவனது துடைக்க நின்றான்
அன்பகத்துக்கு எல்லையுண்டோ? அழகிது என்னடிமை என்றான்.

கங்கையைக் கடக்கக் குகனது உதவி நாடல்:

32 அல்லிடை அண்ணல்தானும் அன்றுஅரும் பொடியின் வைகி
தெவ்விடை தரநின் றார்க்கும் செறிகழல் புளிஞர் கோமான்
இவ்விடை கங்கை ஆற்றின் ஏற்றினையாயின் எம்மை

வெவ்விடர்க் கடல் நின்றேற்றி வேந்தன்பால் விடுத்தது என்றான்.

33 நன்றெனப் புளிஞர் வேந்தன் நண்ணினன் தமரைநாவாய்
சென்றுஇனித் தருதிர் என்ன வந்தன சிவன்சேர்வெள்ளிக்
குன்றெனக் குனிக்கும் அம்பொன் குவடென குபேரன் மானம்
ஒன்றென நாணிப் பல்வேறு உருவு கொண்டனைய ஆன.

34 நங்கையர் நடையின் அன்னம் நாணுறு செலவின் நாவாய்
கங்கையும் இடமிலாமை மிடைந்தன கலந்தளங்கும்
அங்கொடு இங்குஇழித்தி ஏற்றும் அமைதியின்அமரர் வையத்து
இங்கொடு அங்குஇழித்தி ஏற்றும் இருவினை என்னல் ஆன.

பரதனின் படைகள் கங்கையைக் கடத்தல்:

35 வந்தன வரம்பில் நாவாய் வரிசிலைக் குரிசில்மைந்த
சிந்தனை யாவது என்று சிருங்கி பேரியர்கோன் கோன்
சுந்தர வரிவி லானும் சுமந்திரன் தன்னை நோக்கி
எந்தையித் தானை தன்னை ஏற்றுதி விரைவின் என்றான்.

36 குரிசிலது ஏவலாலக் குரகதத் தேர்வு லானும்
வரிசையின் வழாமை நோக்கி மரபுளி வகையின் ஏற்ற
கரிபரி இரதம் காலாள் கணக்கு அறுகரைஇல்வேலை
எரிமணி திரையின் வீசும் கங்கையாறுஏறிற்று அன்றே

37 துளிபடத் துழாவு திண்கோல் துடுப்பு இருகாலின் தோன்ற

நளிர்புனல் கங்கை ஆற்றில் நண்டெனச் செல்லும நாவாய்
களியுடை மஞ்சை அன்ன களங்குழை கயற்கண் மாதர்
ஒளிரடிக் கமலம் தீண்ட உயிர் படைத்தனவே ஒத்த.

38 கழித்து நீர்வரு துறையாற்றை சூழ்படை
கழித்து நீங்கியதெனக் கள்ள ஆசையை
அழித்து வேறவனி பண்டாண்ட வேந்தரை
இழித்து மேலேறினான் தானும் ஏறினான்.

பரதன் குகனுக்குக் கோசலையை அறிமுகம் செய்தல்

39 சுற்றத்தார் தேவரோடும் தொழ நின்ற
கோசலையைத் தொழுது நோக்கி
கொற்றத்தார்க் குரிசில் இவரார் என்று
குகன்வினவ கோக்கள் வைகும்
முற்றத்தான் முதல்தேவி மூன்று
உலகும் ஈன்றானை முன்ஈன்றானை
பெற்றத்தால் பெறும்செல் வம்யான்
பிறத்தலால் துறந்த பெரியாள் என்றான்.

40 என்றலுமே அடியின்மிசை நெடிது வீழ்ந்து
அழுவானை இவன்யார் என்று
கன்றுபிரி காராவின் துயருடைய
கொடிவினவ கழல்கால் மைந்தன்

இன்துணைவன் இராகவனுக்கு இலக்குவற்கும்
இளயவர்க்கும் எனக்கும் மூத்தான்
குன்றனைய திருநெடுந் தோள்
குகன்என்பான் இந்நின்ற குரிசில் என்றான்

4 1 நைவீர்அலீர் மைந்தீர்இனித் துயரால்

நாடிறந்து காடு நோக்கி
மெய்வீரர் பெயர்ந்ததுவும் நலமாயிற்று
ஆமன்றே விலங்கல் திண்தோள்
கைவீரக் களிறனைய காளையிவன்
தன்னோடும் கலந்து நீவிர்
ஐவீரும் ஒருவீராய் அகலிடத்தை நெடுங்
காலம் அளித்திர் என்றாள்.

சுமத்திரையைக் குகனுக்கு அறிமுகம் செய்தல்:

42 அறம்தானே என்கின்ற அயல்நின் றாள்தனை

நோக்கி ஐயா அன்பின்
நிறைந்தாளை உரையென்ன நெறி திறம்பாத்
தன்மெய்யை நிற்பது ஆக்கி
இறந்தான் தன்இளந் தேவி யாவர்க்கும்
தொழு குலமாம் இராமன் பின்பு
பிறந்தானும் உளனென்னப் பிரியா
தான்தனைப் பயந்த பெரியாள் என்றான்.

கைகேயி பற்றிப் பரதன் கூறுதல்:

43. சுடுமயானத்திடை தன்துணை ஏக

தோன்றல் துயர்க்கடலின் ஏக

கடுமை ஆர்கான கத்துக் கருணை ஆர்கலி

ஏக கழல்கால் மாயன்.

நெடுமையால் அன்றளந்த உலகெலாம்

தன்மனத்தே நினைந்து செய்யும்

கொடுமையால் அளந்தாளை ஆரிவர்

என்றுரையென்ன குரிசில் கூறும்

44 படரெல்லாம் படைத்தாளை பழிவளர்க்கும்

செவிலியை தன்பாழ்த்த பாவிக்

குடரிலே நெடுங்காலம் கிடந்தேற்கும்

உயிர்ப்பாரம் குறைந்து தேய

உடலெல்லாம் உயிரிலா எனத்தோன்றும்

உலகத்தே ஒருத்தி அன்றே

இடரிலா முகத்தாளை அறிந்திலையேல்

இந்நின்றாள் என்னை ஈன்றாள்.

45 என்னக் கேட்டு அவ்விரக்கம் இலாளையும்

தன்நல் கையின் வணங்கினான் தாயென

அன்னப் பேடை சிறையிலது ஆய்க்கரை

துன்னிற்று என்னவும் வந்தது தோணியே.

பரதன் நடந்து செல்லுதல்:

46 இழிந்த தாயர் சிவிகையின் ஏற தான்
பொழிந்த கண்ணின் புதுப்புனல் போயினான்
ஒழிந்திலன் குகனும் உடன் ஏகினான்
கழிந்தனன் பலகா வதம்கா லினே

பரத்துவாச முனிவன் எதிர் கொள்ளுதல்:

47 பரத்தின் நீங்கும் பரத்துவன் என்னும்பேர்
வரத்தின் மிக்குயர் மாதவன் வைகுஇடம்
அருத்திகூர் அணுகினான் ஆண்டுஅவன்
விருத்தி வேதியரோடு எதிர்மே வினான்.

பெருங்கதை - மகத காண்டம்

பெருங்கதை என்ற காப்பியம் குணாட்டியர் என்பவர் பைசாச மொழியில் எழுதிய 'பிருகத்கதா' என்ற நூலைத் தழுவி நிர்வாண தத்தனின் வரலாற்றை மட்டும் கூறும் நூல் ஆகும். சமண மதக் கோட்பாடுகள் அமைந்துள்ள இந்நூலை இயற்றியவர் வேளாண் மரபில் வந்த சிற்றரசராகிய கொங்குவேள் என்பவராவார். எனவே இந்நூலுக்கு 'கொங்குவேள் மாக்கதை' என்ற பெயரும் உண்டு.

படை தலைக்கொண்டது

தருகன் படை திரட்டல்

01 படையொற் றாளர் கடுகுபு குறுகிக்

காவலற் கிசைத்துக் கண்டுகை கூப்பி

வேக மன்னர் மீட்டும்வந் திறுத்த

வெங்கட் செய்தொழி றன்கட் கூறலும்

05 மறுநோய் மக்களின் ஆழ்ந்த மனத்தன்

செறுவேன் வேந்தன் செய்வதை யறியான்

கூட்டம் பெருக்கி மீட்டுவந் தனரெனின்

ஆற்றல் எல்லாம் அளந்தபின் அல்லது

ஊக்கம் இலரெனத் தூக்கம் இன்றி

10 மனத்தின் எண்ணி மற்றது கரந்து

சினத்த நோக்கமொடு சீறுபு வெகுண்டு

செருவுடை மன்னரைச் சென்றதுமே நேருங்குதும்

பொருபடை தொகுத்துப் போதுகென்று ஏவலின்

விருத்தி காரரும் வேண்டியது பெறாஉம்

15 உரத்தகை யாளரும் ஒருங்குவந்து ஈண்டுக

செருச்செய வலித்தனன் செல்வன் சென்றெனத்

தானை யணியத் தலைத்தாள் அணியுள்
யானை யேற்றி அணிமுரசு அறைதலும் உரை
வணங்கார் வணக்கிய வத்தவர் பெருமகன்

20 நுணங்குபொருள் அமைச்சரொடு உணர்ந்தனன் ஆகிக்

கண்ணிய பொருட்குத் திண்ணியது தெரிய
உறுப்போர் அன்ன வுள்பொருள் அமைச்சரும்
மறப்போர் மன்னனு மாணவே றிருந்து
செயற்படு கருமத்து இயற்கை யிற்றெனப்

25 பெயர்த்தும் வருபடை யழிப்பது வலித்து

வயந்தக குமரற்கு இயைந்தது கூறும்

உதயணன் வயந்தகனைத் தருசகன்பால் விடுத்தல்:

மயங்கிதழ்ப் படலை மகதவற் கண்டு
செருச்செய் தானைப் பிரச்சோ தனன்றன்
பாவையை யிழந்து பரிவு முந்துறீஇச்

30 சாவது துணிந்தியான் சேயிடைப் போந்தனென்

மன்னுயிர் ஞாலத்து இன்னுயிர் அன்ன
அடுத்த நண்புரைத்து எடுத்தனை யாகத்
என்னி னாதற்கு இசைசுவது ஆயிற்
பின்னர் அறிய பிறபொருள் வலித்தல்

35 யான்சென் றிரியின்அஃது அறிகுநர் இல்லைத்

தான்சென்று உறுவழித் தளர்ந்த காலை

மகத மன்னனை மலைந்துவென் றனம்என

மிகுதி மன்னர் மேல்வந்து நெருங்கின்

என்னா மன்ன தின்னாத் தருஉம்

40 எடுத்துநிலை யரிதென வேதுக் காட்டி

என்குறை யாக வொழிக வெழுச்சி

தன்படை யெல்லாந் தருக வென்னொடும்

அடற்றொழில் யானைப் படைத்தொழிபயின்றோர்

எனைவ ருளரவர் அனைவரும் யானும்

45 ஏறுதற் கமைந்த விருங்கவுள் வேழமும்

வீறுபெறப் பண்ணி விரைந்தன வருக

தன்பாற் படைக்குத் தலைவன் ஆகியோர்

வன்பார் மன்னன் வரினு நன்றெனக்

கூறினன் மற்றெங் கோமகன் என்றவற்

50 நேறக் காட்டி மாறுமொழி கொண்டு

விரைந்தனை வருகெனக் கரைந்தவற் போக்க

வயந்தகன் செயல்:

வாயன் றாயினும் வந்துகண் ணுற்றோர்

மேவ வுரைக்கும் மேதகு வாக்கியம்

வல்ல னாகிய வயந்தக குமரன்

55 செல்வன் றலைத்தாட் சென்று கண் ணெய்தி

இறைவன் மாற்றமுங் குறையுங் கூற

மகதவர் இறைவனுந் தமர்களைத் தரீஇநமக்கு

உறுதி வேண்டும் உதயணன் உரையிது
 மறுமொழி யாதென மந்திர மாக்கள்
 60 யாதவன் வலித்த தப்பொருள் அறிதல்
 தீதன்று ஆதலிற் தெளிந்து செய்கென
 மறுத்தல் செல்லான் வாழி யவர்நிலை
 அழிக்கும் வாயில் அறியுந் தானென
 ஒன்றினன் உரைத்ததை யொன்றுவனன் ஆகி
 65 அருஞ்சின யானையும் புரவியும் அமைந்த
 இருஞ்சின விளையரும் வருகென வேவி

கேகயத்தரசன் எண்ணம்:

வலிகெழு நோன்தாள் வத்தவன் வலித்ததும்
 கலிகெழு மைத்துனன் கருத்து நோக்கி
 முற்கிளை வேண்டுநர் மற்றவர்க் கியைந்த
 70 அற்றந் தீர்க்கினது பிற்பயம் பெருகும்
 அற்று மன்றிப் பற்றா மன்னர்
 மேல்வந்து இறுப்ப வேல்பல படையொடு
 மாயாது இருப்பிற் கிளையோடு மற்றிவன்
 வேற்றான் எனவும் மாற்றான் எனவும்
 75 போற்றா மன்னர் புறஞ்சொற் படுமெனக்
 கேகயத்து அரசனும் கிளந்துபல வெண்ணிக்
 காவல் வேந்தனைக் கண்டுகை கூப்பி
 வானோர் பெரும்படை வந்த தாயினும்

யானே யமையும் அடிகள் என்னை

80 விடுத்தற் பாற்றென வெடுத்தவன் இசைப்பத்

தருகசன் கேகய மன்னனைப் போருக்கு விடுத்தல்:

தந்தை பெருங்கிளை காரண மாக

முந்தும் அப்படை முருங்கத் தாக்கி

வந்த வேந்தன் வலித்ததுந் தங்கைக்குச்

சென்ற குமரன் முந்தைக் கூறிய

85 மாற்றமு மனத்தே யாற்றுளி புடைபெயர்ந்து

ஒலிக்குங் கழற்கால் உதயண குமரன்

வலிக்கும் பொருண்மேல் வலித்தனன் ஆகித்

தன்படைத் தலைவன் ஆக வெம்மொடே

வன்படை யாளன் வருக வென்றனன்

90 மாண்ட வத்தவர் ஆண்டகை யாதலின்

நம்மேல் வந்த வெம்முரண் வீரர்

தம்மேற் சென்று தருக்கற நூறுதல்

வத்தவர் இறைவனும் வலித்தனர் அவனோடு

ஒத்தனை யாகி யுடன்றமர் செய்ய

95 வல்லை யாயிற் செல்வது தீதன்று

என்றவன் விடுப்ப நன்றென விரும்பி

ஒட்டிய குமரன் உள்ள நோக்கி

தருசகன் வயந்தகனிடம் கூறுதல்:

மட்டலர் பைந்தார் மகதவன் வயந்தகற்கு
உற்ற நண்பின் உயிர்போல் உதயணற்கு

100 இற்றிது கூறுமதி இளையோள் பொருட்டா
வந்திவண் இருந்த வெந்திறல் வீரன்
தன்னொடு வந்து மன்னரை யோட்டிப்
போதரத் துணிந்தனன் ஏதம் இன்றி
ஆகும் வாயில் எண்ணி யப்படை

105 போக நூக்கல் பொருளெனக் கூறி
மீட்டவற் போக்க வேட்பனன் விரும்பியவன்
கூறிய மாற்றங் கோமான் றன்னொடு
வறியல் அமைச்சர் வேறாக் கேட்டுக்
குறையின் வேண்டுங் கரும முறையிற்

110 றானே முடிந்ததென் யானா வுவுகையன்
யானையும் புரவியும் அமையப் பண்ணி
மாண்வினைப் பொலிந்தோர் வருக மற்றோர்
சேனை நாப்பட் சேருக வின்றெனப்
பெயர்த்து மற்றவற்கு உரைத்தலிற் பெருமகன்

115 களிற்றுப் பாகனை விளித்தனன் இறீஇ

அண்ணல் யானை பண்ணி வருகெனக்

படைகளின் புறப்பாடு:

கண்ணார் தகைய

கோயின் முற்றத்து உய்த்தலின் வாய்மொழி

உதயணன் தன்மாட்டு உய்க்க விவற்றொடு

120 பொருபடைக் குதவும் புரவியும் புரவியொடு

செருவமர் மாந்தருஞ் செல்க விரைந்தென

ஒன்னார் ஓட்டிய உதயணன் கோயிற்

பொன்னார் முற்றம் புகுந்துடன் துவன்ற

அருந்திறல் யானை யமைந்தது நாடி

125 இரும்பிடர்த் தலையிற் பெருந்தகை மேல்கொள

உயர்ந்த ஊக்கத்து உருமண் ணுவாவும்

வயந்தக குமரனும் வாய்மொழிந்து ஆய்ந்த

உயர்ச்சி யுள்ளத்து இசைச்சனும் ஏனைத்

தடவரை மார்பின் இடவகன் உளப்பட

130 எந்நூற் கண்ணும் இடம்பா டுடைய

முந்நூற்று அறுவர் மொய்த்தொருங் கீண்டி

வலம்படு நமக்கென வலங்கொண் டேற

ஒழிந்த மாந்தர் பொலிந்து புறங்காப்ப

இறையுடைச் செல்வம் இயையத் தழீஇக்

135 குறைபடல் இல்லாக் கொற்றமொடு போந்து

முரசுஞ் சங்கு முருடும் ஒலிப்ப

அரசப் பெருங்கொடி யொருவலத்து உயரி

எழுந்த பொழுதிற்று அழங்குரன் முரசிற்

தருசக குமரன் றான்பின் வந்து

140 கேகயத்து அரசனைக் காவல் போற்றென

ஓம்படை கூறி யாங்கவண் ஒழியப்

பவ்வத் தன்ன படையமை நடுவண்

வவ்வற்கு எண்ணிய வத்தவர் இறைவன்

கெடலரஞ் சிறப்பிற் கேகயத் தரசனும்

145 உடலுநர்க் கடந்த வருமண் ணுவாவும்

முன்ன ராக முன்னுக வென்னொடு

பின்னர் ஆவோர் இன்னரென்று உரைத்துக்

கூறுபடப் போக்கி வேறுபடப் பரப்பி

எல்லை யிகந்த விருங்கடல் போலப்

150 புல்லார் பாடியிற் குறுகலின் ஒல்லென

ஒற்றர் மாற்றம் பெற்றுமுன் னிருந்தோர்

வேழமும் புரவியும் ஊழும் விரைஇக்

காழ்மண்டு எஃகமொடு காற்படை பரப்பிப்

155 புண்ணியம் உடையம் பொருமிவ ணின்னரை

நன்னர்ப் பெற்றே நாமெனக் கூறி

அங்கண் மாதிரத்து அதிர்ச்சி யெய்த

வெங்கண் முரசொடு பல்லியங் கறங்க

அறியச் செய்த குறியுடைக் கொடியர்

160 கூற்றுல கின்று கொள்ளா தாமென

ஆற்றல் கலந்த வார்ப்பினர் ஆகி

மலைத்துமேல் வந்த மகதவன் படையொடு

தலைப்பெய் தன்றாற் பகைப்படை பரந்தென்.

தேம்பாவணி - நாட்டுப் படலம்

தேம்பாவணி என்பது தேம்பா+ அணி எனப் பிரிந்து வாடாத மாலை என்ற பொருள்படும். தேம்+ பா+ அணி எனப் பிரித்தால் தேன் போன்ற இனிய பாக்களால் ஆகிய அணிகலன் என்று பொருள்படும். இந்நூல் இயேசுநாதரின் வளர்ப்புத் தந்தையான சூசைமாமுனிவரின் வரலாற்றைக் கூறுவதாகும். இந்நூல் மூன்று காண்டங்களையும் முப்பத்தாறு படலங்களையும் மூவாயிரத்து அறுநூற்றுப் பதினைந்து பாடல்களையும் கொண்டது.

இந்நூலை இயற்றியவர் வீரமாமுனிவர். இவர், இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்தவர். இவரது இயற்பெயர் கான்ஸ்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி என்பதாகும். இப்பெயருக்கு தைரியம் என்று பொருள். எனவே தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த பின்னர் தமது பெயரை தைரியநாதர் என்று மாற்றிக் கொண்டார். சமயக் கல்வியோடு இத்தாலியம், கிரேக்கம், எபிரேயம் முதலிய பல மொழிகளையும் கற்றுத் தேர்ந்த பின்னர் தமிழ் நாட்டிற்குச் சமயப் பணி ஆற்ற வந்தார். தமிழ் மொழியில் புலமை பெற்று தேம்பாவணியை இயற்றி, மதுரையில் புலவர்கள் முன்னிலையில் அரங்கேற்றம் செய்தார். அப்போது இவரது தமிழ்ப் புலமையையும் சமயப் பணியையும் பாராட்டி இவருக்கு வீரமாமுனிவர் என்று பெயரிட்டு அழைத்தனர்.

நாட்டுப் படலம்

நீர் வளம்:

1. புள்உலாம் விசும்பு இடை தொறும் பொரும் படை பொருவ

வெள்உலாம் மழை வெண் கொடி உருக்கொடு விளங்கித்

தெள்உலாம் திளை திதைப்ப உண்டு எழுந்து உயர்பரந்து

வள்உலாம் கருமதகரி இனம் எனத் தோன்ற.

2. போர் புறங் கொடு பொருந்தலர் உரத்தில் தேய்த்து ஒளிர் வேல்

சீர் புறம் கொடு திசை தொறும் இருள் அற மின்னி

வார் புறம் கொடு வளர் முரசு ஒலி என அதிர்ந்து
நீர் புறம் கொடு நீல் முகில் முழங்கின மாதோ.

மழை பொழிதல்

- 3 படைஎன செருபகை தரப் படர்ந்தன அல்லால்
கடைஎன செறி கருணையோடு உஞற்றிய வள்ளர்
கொடைஎன செழும் குன்றொடு வயின் தொறும் குளிர
மிடைஎன சொரி வியன் முகில் வரைவு இல பொழிவ.

அருவி புறப்படுதல்

- 4 படித்த நூல் அவை பயன்பட விரித்து உரைப்பவர் போல
தடித்த நீல் முகில் தவழ்ந்த பொலிந்த பொன் மலையே
குடித்த நீர் எலாம் கொப்புளித்து அமுது என அருவி
இடித்து அறா ஒலி எழத் திரை எறிந்து உருண்டு இரிவ

அருவியின் தோற்றம்

5. புள்ளி மால் வரை பொன் உலகு இடத்து எடுத்து உய்த்தல்
உள்ளி வான் விடும் வடம் எனத் தாரைகள் ஒழுக
வெள்ளி நீள் தொடர் விசித்து அதைப் பிடித்து என சூழத்
துள்ளி வீழ் உயர் தூங்கிய அருவியின் தோற்றம்.

நெய்தல் நிலத்தில் ஆறு

6. அஞ்சு இலா எதிர் அடு கல் எலாம் கடந்தே

எஞ்ச இலா எழில் இமைத்த நீள் மருதமும் நீக்கி
துஞ்ச இலா நதி தொடர்ந்து அகல் கரும் கடல் நோக்கல்
விஞ்சையார் எலாம் வெறுத்து வீடு இவறிய போன்றே

நெல் விதைத்தல்

- 7 கூர் விளைத்து அருள் குரு விதி போன்று ஒன்று கோடி
நீர் விளைத்த நெல் நிரம்ப என வித்தினர் இரட்ட
ஏர் விளைத்த பல் கடைச்சியர் குரவை ஆடு இயல்பால்
தேர் விளைத்த ஓர் சிறப்பு எழும் விழா அணி போன்றே

அறுவடை

8. பூரியார்திருப் போல்தலை பசியகூழ் நிறுவி
நீரினார் தலை நேர நேர் வளைவொடு பழுத்த
ஆரம் மானும்நெல் அறுத்துஅரி கொண்டு போய் அங்கண்
போர்இது ஆம்எனக் களித்தனர் போர் பல புனைவார்.
- 9.மெய் கலந்தபொய் விலக்கிமெய் கொள்பவர் வினைபோல்
வைகலந்த நெல்பகட்டினால் தெளித்து வை மறுத்து
கைகலந்து அடுத்து ஏற்குநர்க்கு அளித்த பின் களித்து
துய்கலந்த நெல்உண்ணவும் ஈயவும் தொகுப்பார்.

பல்வகை வண்டிகள்

10. வாய்ந்த செந்நெலை மறுக்கும் பண்டியும்

ஆய்ந்த மெல் இலை அமையும் பண்டியும்
பாய்ந்த பூக ஒண் பழம் பெய் பண்டியும்
வேய்ந்த தீம் கனி விம்மும் பண்டியும்

11. பன்னும் தேங்கு இளநீர் பெய் பண்டியும்
துன்னும் தீம் கழை சுமக்கும் பண்டியும்
மின்னும் தேன் செறி வீ பெய் பண்டியும்
மன்னும் தேசு பல் மணி கொள் பண்டியும்

12. துளித்த தேயிலை துவலை சோலை சூல்
களித்த நாடு எலாம் கசடு இல்வாழ்வுஉற
சுளித்த மள்ளர்கள் தூண்டும் ஏற்று இனம்
திளைத்த பண்டிகள் நெருங்கி தேயும்ஆல்

கனி வளம்

13. பாய்ந்த தேக்கு அதின் பழங்கள் வீழ்தலால்
வாய்ந்த வாழை மா வருக்கை ஆசினி
சாய்ந்த தீம் கனி சரிந்த தேன் புனல்
தோய்ந்த வாய் எலாம்இனிமைதோய்ந்தன

மருத நிலம்

14. காம்அலர் பெடைதழீஇ அன்னம் கண்படும்
கேம்மலர் தடம்தழீஇ சினைகள் நீடிய
பூமலர்ப் பொழில்தழீஇ பொழிந்த பொற்புளமும்

தூமலர் வயல்தழீஇத் துளங்கும் நாடுஅதே

15. நீல்நிரைத்து எழுதிய படத்தின் நேர் உடு
மேல்நிரைத்து எழுதிய விசும்பின் தோற்றமோடு
கால்நிரைத்து எழும்தளிர்க் காழகத்து உயர்
தேன்நிரைத்து அவிழ்மலர் திளைத்த சோலையே.

சோலை - சித்திரக் கூடம்

16. அப்புறத்து அமுதுஉணும் சிறைபொற்பு ஆர்ந்தபுள்
இப்புறத்து அலர்கள்கொய் இளைஞர் வாள்முகம்
முப்புறத்து எழுதிய முகைகள் காட்டிய
துப்புஉறச் சித்திரக் கூடம் சோலையே

சோலை - மணப்பந்தர்

17. கயில்துணை கலன்எனக் கம்பில் தூங்குஅலர்
குயில்துணை குயிலவும் குழல்வண்டு ஊதவும்
மயில்துணை உலவிவந்து இரட்ட மற்றுளலாம்
பயில்துணை களிமணப் பந்தர் சோலையே.

செல்வ மயக்கம் - மகிழ்ச்சி ஒலி

18. தேய முழங்கின ஆலைகள்
பண்டிகள் தேய முழங்கினபா
ஆய முழங்கின ஆர்புகழ்

சங்குகள ஆயம் முழங்கின மேல்
பாய முழங்கின மேடகம்
இன்புனல் பாய முழங்கின நீர்
தோய முழங்கின மேதிகள்
தெண்திரை தோயமுழங்கு இழையார்.

தேன் வளம்

19. ஆலையின் வாய் உளதேன்
அகலும் தருஆர் மலர் வாய்உளதேன்
சோலையின் வாய் உள தேனொடு
தூறிய தூய்கனி வாய்உளதேன்
மாலையின் வாய்உளதேன்
அளி வந்த இறால்அதின் வாய்உளதேன்
வேலியின் வாய்உள தேறிய
செந்நெல் விளைக்குவ பாயினவே.

சிறந்த போட்டி

20. காரொடு நேர்பொருதும் பொறையே
பொழி காரொடு கைபொருதும்
தாரொடு நேர்பொருதும் கலனே
தட மாரொடு தார்பொருதும்
பாரொடு நேர்பொருதும் சகடே
நளிர் பாலொடு பாபொருதும்
சீரொடு நேர் பொருதும் பொழிலே

செழு வீடொடு சீர்பொருதும்.

சூதேய நாட்டின் புகழ்

21. வண்டு உரைத்து மலர்ந்த

அலர் புண் அலால்

வண்டு உரைத்து மலர்ந்த

அகப் புண் இலால்

வண்டு உரைத்து மயக்கு

இல நாடு அலை

வண்டு உரைத்து மயக்கு

உறும் நாடு அதே.

22. மாசு இகற்கு வழங்கிய அம்பு இலார்

மாசு இகற்கு வழங்கிய அன்பினார்

தேசிகத்து இணை சீர் வரை தோளினார்

தேசிகத்து இணை சீர் வரைத்து ஓதும்ஆர்

23. அல்லது இல்லை அரும் தவம் ஆய்திரு

அல்லது இல்லை அருந்த அளித்தலால்

புல்லது இல்லை புனைந்துஅற மாட்சியாற்

புல்லது இல்லை புனைந்துஅன வாழ்க்கையால்

24. இருள் அகன்று அவிர் எல்வினை போல் எலா

இருள் அகன்று அவிர் இல்வினையோர் தமுள்
அருள் அகன்றன கைப்பு ஆரும் இலாமையால்
அருள் அகன்று அகைப்பார் அலது இல்லையே

சொல் இலக்கணம்

ஒரு எழுத்து தனித்து நின்றோ, பல எழுத்துகள் தொடர்ந்து நின்றோ ஒரு பொருளைத் தருவது சொல் எனப்படும்.

- (எ-டு) கை, பூ, தீ, தா - ஒரெழுத்துச் சொற்கள்
மண், வானம் - பல எழுத்துச் சொற்கள்

பதம்

சொல்லைப் பதம் என்றும் கூறுவர். பதம் என்பது

- பகுபதம்
- பகாப்பதம்

என இருவகைப்படும்

பகுபதம்

பிரிக்க இயன்ற சொற்கள், அதாவது பிரித்தாலும் பொருள் தருகின்ற சொற்கள் பகுபதம் எனப்படும்.

- (எ-டு) படித்தேன் = படி + த்+ த்+ஏன்

பகாப்பதம்

பிரிக்க இயலாத அதாவது பிரித்தால் பொருள் தராத சொற்கள் பகாப்பதம் எனப்படும்.

- (எ-டு) மரம், கண், சட்டம்

பகுபத உறுப்புகள்

பகுபதத்தை ஆறு உறுப்புகளாகப் பிரிப்பர்.

அவை:

- 1 பகுதி
- 2 விசுதி
- 3 இடைநிலை

4 சாரியை

5 சந்தி

6 விகாரம்

இவற்றைப் பகுபத உறுப்புகள் என்பர்.

பகுதி

பகுபதத்தின் முதற்பகுதி பகுதியாகும்.அது முழுப் பொருளையும் கொடுக்கும்.

விசுதி

பகுபதத்தின் இறுதியில் நின்று திணை, பால், எண், இடம், காலம் ஆகியவற்றை உணர்த்தும்.

இடைநிலை

பகுபதத்தின் ,பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் நின்று , காலத்தைக் காட்டும்.

சாரியை

பகுபதத்தின் விசுதிக்கு முன்னும் இடைநிலைக்குப் பின்னுமாக நிற்கும். இது விசுதியைச் சார்ந்து வருவதால் சாரியை எனப்படும்.

சந்தி

பகுபதத்தின் பகுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையில் வரும் உறுப்பு சந்தி எனப்படும்.

விகாரம்

பகுபதத்தின் சந்தியாக வரும் எழுத்து திரிந்து இன்னொரு எழுத்தாக மாறுவது விகாரம் எனப்படும்.

பகுபத உறுப்புகளுக்கு எடுத்துக் காட்டு

நடந்தனர்

நட+ந் (த்)+த்+அன்+அர்

நட - பகுதி

ந் - 'த்' 'ந்' தாக மாறியுள்ளது. எனவே இது விகாரம்.

த் - சந்தி

த் - இறந்தகால இடைநிலை

அன் - சாரியை

அர் - பலர்பால் வினைமுற்று விசுதி

சொற்களின் வகைகள்

தமிழில் சொற்கள் இலக்கண வகையில் நான்கு வகைப்படும்.

அவை:

- 1 பெயர்ச் சொல்
- 2 வினைச்சொல்
- 3 இடைச் சொல்
- 4 உரிச்சொல்

பெயர்ச் சொல்

ஒன்றன் பெயரைக் குறிக்கும் சொல். பெயர்ச் சொல் எனப்படும். இஃது ஆறு வகைப்படும்.

அவை:

- 1 பொருட் பெயர் - பம்பரம், புத்தகம்
 - A2 இடப் பெயர் - வீடு, நகரம், தெரு
 - 3 காலப் பெயர் - காலை, மாதம், ஆண்டு
 - 4 சினைப் பெயர் - கை, கால், இலை, காய்
 - 5 குணப் பெயர் - நன்மை, கருமை
- (பண்புப் பெயர்)

6 தொழிற் பெயர் - படித்தல், நடித்தல்

வினைச்சொல்

ஒரு செயலைக் குறிக்கும் சொல் வினைச்சொல் எனப்படும். இது

- முற்று
- எச்சம்

என இரு வகைப்படும்.

முற்று

செயல் முடிவு பெற்றதைக் குறிக்கும் சொல் வினைமுற்று எனப்படும்.

(எ-டு) வந்தான்

வினைமுற்றானது,

- தெரிநிலை வினைமுற்று
- குறிப்பு வினைமுற்று

என இரு வகைப்படும்.

தெரிநிலை வினைமுற்று

ஒரு வினைமுற்று செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் என்னும் ஆறையும் உணர்த்துவது தெரிநிலை வினைமுற்று ஆகும்.

(எ-டு) அமுதன் ஓவியம் வரைந்தான்

இதில் , செய்பவன் - அமுதன்

கருவி - தூரிகை அல்லது எழுதுகோல்

செயல் - வரைதல்

காலம் - இறந்த காலம்

செய்பொருள் - ஓவியம்

குறிப்பு வினைமுற்று

பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், என்னும் ஆறின் அடிப்படையில் தோன்றி , செய்பவன் ,கருவி, நிலம்,செயல் ,காலம், செய்பொருள் என்னும் ஆறினுள் செய்பவனாகிய கருத்தாவை மட்டும் விளக்குவது குறிப்பு வினைமுற்று ஆகும்.இது காலத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தாது.

- (எ-டு) பொன்னன் - பொருள்
பெங்களுரான் - இடம்
கார்த்திகா - காலம்
மூக்கன் - சினை
வெள்ளையன் - குணம்
தச்சன் - தொழில்

எச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத வினைச்சொல் எச்சம் எனப்படும்

இது ,

- பெயரெச்சம்,
 - வினையெச்சம்
- என்று இருவகைப்படும்.

பெயரெச்சம்

ஒரு எச்சவினைச்சொல் ,பெயர்ச்சொல்லை ஏற்று முடிவு பெறுவது பெயரெச்சம் எனப்படும். இது இருவகைப்படும்.

அவை:

- தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்

- குறிப்புப் பெயரெச்சம்

தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்

ஒரு எச்சவினைச்சொல், காலத்தையும் செயலையும் உணர்த்தி நின்று , அறுவகைப் பெயர்களுள் ஒன்றினை ஏற்று முடிவது, தெரிநிலைப் பெயரெச்சம் ஆகும்.

(எ-டு)

வந்த பையன்

வருகின்ற பையன்

வரும் பையன்

இத்தொடர்களில் வந்த, வருகின்ற, வரும் என்னும் சொற்கள், பொருள் முடிவு பெறவில்லை. அவை முறையே முக்காலத்தையும், வருதல் என்ற செயலையும் உணர்த்தி நின்று , பையன் என்னும் பெயர்ச் சொல்லை ஏற்று முடிந்துள்ளன.

குறிப்புப் பெயரெச்சம்

ஒரு எச்சச்சொல், காலத்தையோ செயலையோ உணர்த்தாமல் பண்பினை மட்டும் உணர்த்தி நின்று, பெயர்ச் சொல்லை ஏற்று முடிவது, குறிப்புப் பெயரெச்சம் ஆகும்.

(எ-டு)

நல்ல மனிதன்

அழகிய வீடு

எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத பெயரெச்சம், எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தினால் அது எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் ஆகும்.

(எ-டு)

படிக்காத பையன்

பேசாத கிளி

இத்தொடர்களில் உள்ள படிக்காத, பேசாத என்ற பெயரெச்சங்கள் எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தி நின்று பெயரைக் கொண்டு முடிந்து உள்ளமையால் இவை எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்கள் ஆகும்.

ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத பெயரெச்சம், எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தி, அதன் இறுதி எழுத்து கெட்டு (இல்லாமல்) வந்தால் அது ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் எனப்படும்.

(எ-டு) வாடாப் பயிர், ஆடா மயில்

வினையெச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத ஒரு எச்சவினை வினைச்சொல்லைக் கொண்டு முடிவது வினையெச்சம் எனப்படும். வினையெச்சம் இருவகைப்படும்.

அவை:

- தெரிநிலை வினையெச்சம்
- குறிப்பு வினையெச்சம்

தெரிநிலை வினையெச்சம்

ஒரு எச்சவினை, காலத்தையும் செயலையும் உணர்த்தி நின்று, ஒரு வினைமுற்றினைக் கொண்டு முடிவது தெரிநிலை வினையெச்சம் எனப்படும்.

(எ-டு)

படித்து முடித்தான்

குறிப்பு வினையெச்சம்

ஒரு எச்சவினை, காலத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தாமல், பண்பினை மட்டும் உணர்த்தி நின்று, ஒரு வினைமுற்றினைக் கொண்டு முடிவது குறிப்பு வினையெச்சம் எனப்படும்.

(எ-டு)

மெல்ல நடந்தான்

இடைச்சொல்

தானே தனித்து இயங்காமல் பெயரையும் வினையையும் சார்ந்து இயங்கும் சொல் இடைச்சொல் எனப்படும்.

அவை:

- ஐ முதலிய வேற்றுமை உருபுகள்
- கிறு,கின்று போன்ற காலம் காட்டும் இடைநிலைகள்
- தல், அல், மை ஆகிய தொழிற்பெயர் விகுதிகள்
- அத்து, அன்று, அம் போன்ற சாரியைகள்
- ஏ, ஓ, உம், தோறும், தான், என, என்று போன்ற தத்தம் பொருள் உணர்த்தி வருபவை
- மற்று போன்ற அசைச் சொற்கள்
- உவம உருபுகள்
- ஆன்,அன், ஆள், அள், அர்,உ போன்ற பால் உணர்த்தும் விகுதிகள்

(எ-டு)

அவளைக் கண்டேன் - ஐ

நடக்கின்றான் - கின்று

படித்தல் - அல்

நடந்ததன்று - அன்று

வந்தாயே - ஏ

செய்தாயோ - ஓ

வந்ததென்று - என்று

'மற்று அறிவாய் நல்வினை'	- மற்று
தாமரை போன்ற முகம்	- போன்ற
படித்தாள்	- ஆள்

உரிச்சொல்

ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் பல சொல்லாகவும், பல பொருளைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாகவும் நின்று, கற்றவர்கள் மட்டும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் வழங்கும் சொல் உரிச்சொல் எனப்படும்.

(எ-டு)

1. ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்கள் - சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி - இவை மிகுதி என்ற ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்கள்
2. பல பொருள் குறித்த ஒரு சொற்கள் - கடி - இச் சொல் , காவல், புதுமை, கரிப்பு போன்ற பல பொருள்களைக் கொடுக்கும்.

தமிழில் சொற்கள் இலக்கிய வகையிலும் நான்கு வகைப்படும்.

அவை:

1. இயற்சொல்
2. திரிசொல்
3. திசைச்சொல்
4. வடசொல்

இயற்சொல்

அனைவருக்கும் பொருள் விளங்கும் தன்மையினைக் கொண்ட சொல் இயற்சொல் எனப்படும்.

(எ-டு) மரம், வானம், காற்று போன்றவை

திரிசொல்

கற்றவர்களுக்கு மட்டும் பொருள் விளங்கும் அரிய சொல் திரிசொல் எனப்படும்.இது இருவகைப்படும்.

அவை:

- ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்
- பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்

(எ-டு)

- கிள்ளை,தத்தை, சுகம் – இவை கிளி என்னும் ஒரு

பொருள் குறித்த பல திரிசொல்

- வேழம் – இச் சொல் கரும்பு, மூங்கில், யானை முதலிய

பல பொருள் குறித்த ஒரு திரிசொல்

திசைச்சொல்

எல்லாத் திசைகளிலும் வழங்கும் வேற்று மொழிகளில் இருந்து , தமிழில் வந்து வழங்கும் சொல் திசைச்சொல் எனப்படும்.

(எ-டு). சிக்கு – கன்னடம்

கொக்கு – துளு

ஜன்னல் – போர்த்துகீசியம்

ஆசாமி - அரபு

அந்தோ (ஐயோ) - சிங்களம்

வடசொல்

வடமொழியில் இருந்து தமிழில் வந்து வழங்கும் சொல் வடசொல் எனப்படும்.இது இருவகைப்படும்.

அவை:

- தற்சமம்

- தற்பவம்

தற்சமம்

தமிழுக்கும் வடமொழிக்கும் பொதுவான எழுத்துகளால் ஆகி, தமிழில் வழங்கும் போது எவ்வித மாற்றமும் இன்றி வழங்கும் சொற்கள் தற்சமம் எனப்படும்.

(எ-டு)

காரணம், கமலம், குங்குமம்

தற்பவம்

வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பு எழுத்துகளால் ஆகி, தமிழில் வழங்கும் போது தமிழ் ஒலி முறைக்கு ஏற்ப மாறி வழங்கும் சொற்கள் தற்பவம் எனப்படும்.

(எ-டு)

விசேஷம் - விசேடம்

புத்ர - புத்திரன்

தொகாநிலைத் தொடர்

இரண்டு முதலான சொற்கள் தொடர்ந்து வரும் பொழுது சொல்லின் பகுதிகள் தொகாமல் அதாவது மறையாமல் வருவது தொகாநிலைத் தொடர் எனப்படும்.

அவை:

எழுவாய் வேற்றுமைத் தொடர் - அமுதன் வந்தான்

விளி வேற்றுமைத் தொடர் - அமுதா வா

பெயரெச்சத் தொடர் - வந்த அமுதன்

வினையெச்சத் தொடர் - சென்று அடைந்தான்

வினைமுற்றுத் தொடர் - சென்றான் அமுதன்

இடைச்சொல் தொடர் - மற்று ஒருவன்

உரிச்சொல் தொடர் - நனி சிறந்தது

வாழ்க வாழ்க - அடுக்குத் தொடர்

தொகைநிலைத் தொடர்

இரண்டு முதலான சொற்கள் தொடர்ந்து வரும் பொழுது உவம உருபு, பண்பு உருபு, வேற்றுமை உருபு போன்றவை தொக்கு அதாவது மறைந்து வருவது தொகைநிலைத் தொடர் எனப்படும்.

அவை:

வேற்றுமைத்தொகை

வினைத்தொகை

பண்புத்தொகை

உவமைத்தொகை

உம்மைத்தொகை

அன்மொழித்தொகை

வேற்றுமைத்தொகை

இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஆறாம் வேற்றுமை வரை உள்ள உருபுகள் சொற்களுக்கு இடையில் மறைந்து வருவது வேற்றுமைத்தொகை எனப்படும்.

(எ-டு)

வீடு கட்டினான் - ஐ மறைந்து வந்துள்ளது.

இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை
தலை வணங்குகிறேன் - ஆல் மறைந்து வந்துள்ளது

மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை

எலிப் பகை - கு மறைந்து வந்துள்ளது

நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை

ஊர் நீங்கினான் - இன் மறைந்து வந்துள்ளது

ஐந்தாம் வேற்றுமைத் தொகை
அவன் புத்தகம் - அது மறைந்து வந்துள்ளது
ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை
மலைக் கோயில் - கண் மறைந்து வந்துள்ளது
ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை

வினைத்தொகை

இரு சொற்களுக்கு இடையில் மூன்று காலமும் மறைந்து வருவது வினைத்தொகை எனப்படும்.

(எ-டு)

விளைநிலம்

இதில் விளைந்த நிலம், விளைகின்ற நிலம், விளையும் நிலம் என மூன்று காலமும் மறைந்து வந்துள்ளது.

பண்புத் தொகை

இரு சொற்களுக்கு இடையில் பண்பை விளக்குகின்ற ஆகிய, ஆன போன்ற உருபுகள் மறைந்து வருவது பண்புத் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) பைந்தமிழ்

கருங்கடல்

உவமைத் தொகை

இரண்டு சொற்களுக்கு இடையில் உவம உருபு மறைந்து வருவது உவமைத் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) கயல் விழி

பவளவாய்

உம்மைத்தொகை

இரு சொற்கள் சேர்ந்து வரும் பொழுது இடையில் உம் என்பது மறைந்து வருவது உம்மைத் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) அண்ணன் தம்பி

வெற்றிலை பாக்கு

அன்மொழித் தொகை

மேலே குறிப்பிட்ட ஐந்து தொகைகளில் ஒன்று விரிந்த

பின்னரும் பொருள் முடிவு பெறாமல் அவை அல்லாத வேறு மொழி மறைந்து வந்து பொருள் தருவது அன்மொழித் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) கார்குழல் வந்தாள்

இத்தொடரில் கரிய கூந்தலை உடையவள் வந்தாள் என விரியும்.

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு

பாடத்திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய நிர்வாகக் கலையைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள் என்னும் நூலையும் நல்ல முறையில் படித்து தேர்வு எழுத வேண்டும்.

